

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ
УКРАЇНИ

КАФЕДРА ПРОФЕСІЙНОГО, НЕОЛІМПІЙСЬКОГО ТА
АДАПТИВНОГО СПОРТУ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

На здобуття ступеня магістра

За спеціальністю 017 Фізична культура і спорт

Освітньою програмою “Спорт”

На тему: **“ВПЛИВ УЧНІВСЬКОГО ТА СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ НА**
ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ”

здобувача вищої освіти

другого (магістерського) рівня

Прими Антона Анатолійовича

Наукові керівники: Матвеев С.Ф.

кандидат педагогічних наук, професор

Бабенко Д.С.

Рецензент: Байрачний О. В., кандидат наук з

фізичного виховання та спорту, доцент кафедри
футболу

Рекомендовано до захисту на засіданні кафедри
(протокол № 4 від 3.12.2024 р.)

Завідувач кафедри: Кропивницька Т.А.

кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
доцент

(Підпис)

Київ 2024

ЗМІСТ

	С.
ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СПОРТИВНИХ ПРОГРАМ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ.....	7
1.1 Сутність спортивних програм школярів-спортсменів.....	7
1.2 Характеристика спортивних програм для студентів коледжів та університетів.....	18
1.3 Розвиток студентського та шкільного спорту в Україні.....	22
Висновки до першого розділу.....	24
РОЗДІЛ 2 МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	26
2.1 Методи дослідження.....	26
2.1.1 Аналіз науково-методичної літератури і матеріалів мережі інтернет....	26
2.1.2 Метод порівняння і зіставлення.....	26
2.1.3 Метод систематизації.....	27
2.1.4 Соціологічні методи (анкетування).....	27
2.2 Організація дослідження.....	28
РОЗДІЛ 3 СУЧАСНИЙ СТАН ШКІЛЬНОГО ТА СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ.....	30
3.1 Фази переходу від шкільного до студентського спорту в Північній Америці.....	30
3.2 Ефективність та результативність програм для студентів-спортсменів у Північній Америці.....	34
3.3 Вплив програм для студентів-спортсменів на розвиток професійних спортивних ліг: NFL, NBA, MLB, NHL.....	39
Висновки до третього розділу.....	42
РОЗДІЛ 4 ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ СПОРТИВНИХ ПРОГРАМ В УКРАЇНІ.....	44
4.1 Сучасний стан та проблеми студентських спортивних програм в Україні.....	44
4.2 Порівняльний аналіз програм для студентів-спортсменів Північної Америки та України.....	46
4.3 Аналіз ефективності запропонованих удосконалень для України.....	56
Висновки до четвертого розділу.....	56
РОЗДІЛ 5 АНАЛІЗ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	60
ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	64
ДОДАТКИ.....	71

ВСТУП

Актуальність теми. Американські університети інвестують величезну кількість ресурсів у свої спортивні програми, і нерідко деякі з них мають кращі умови, ніж професійні команди.

Студенти-спортсмени, які займаються спортом у коледжі/університеті, тренуються та змагаються так само, як і професійні спортсмени, з такою ж інтенсивністю та наполегливістю. Вони виступають на величезних стадіонах, а їхні ігри транслюються в прямому ефірі по всьому світу. Єдина істотна відмінність між студентським і професійним спортом полягає в тому, що студенти-спортсмени не отримують гроші, але можуть отримувати стипендії як компенсацію.

Завдяки широкому висвітленню в засобах масової інформації студентський спорт став багатомільярдною індустрією. Для тих, хто хоче стати професіоналом, університетський спорт США є фантастичною платформою для початку кар'єри. Він пропонує можливість тренуватися, змагатися та отримувати знання на високому рівні, дозволяючи студентам отримати першокласну освіту. Студентський спорт є найкращим способом для студентів досягти своїх академічних і спортивних цілей.

Необхідність всебічного вивчення організаційно-правових структур, а також практик розвитку студентського та шкільного спорту в Північній Америці, зокрема, спрямована на виявлення життєздатних моделей переходу спортсменів від аматорського до професійного статусу. Всебічне знання цих процесів є важливим для українського спорту, оскільки сприятиме розробці оптимальних методів підготовки елітних спортсменів та їх інтеграції у світову спортивну арену. Дослідження впливу студентських спортивних програм на ймовірність переходу гравців у професійні ліги є актуальним в умовах глобалізації спорту та посилення конкуренції на ринку спортивних талантів. Аналіз особливостей студентського спорту в США та формулювання дієвих рекомендацій щодо підвищення рівня професійного спорту в Україні є вагомим внеском у розвиток вітчизняного спорту та сприятиме підвищенню його іміджу на світовій арені.

Особливості спортсменів-старшокласників/студентів та перехідний міст між професійними лігами, такими як Національна баскетбольна асоціація (НБА), Національна футбольна ліга (НФЛ), Головної бейсбольної ліги (ГБЛ), Національно хокейна ліга (НХЛ) і навіть Головна Ліга Сокер (МЛС) мають значний вплив на економічний, соціальний та політичний розвиток країни, оскільки ці питання досліджували такі видатні зарубіжні дослідники, як: *Brown G. (Division 2 NCAA 50 Years Happy Anniversary) [14]*, *Camire M. (Youth Development in North American high school sport: Review and recommendations) [15]*, *Comeaux E. (A conceptual model of academic success for student-athletes) [19]*, *Farmer S. (Student-athlete to professional athlete: Confronting the brutal facts) [24]*, *Ford L. (What are the benefits and drawbacks of playing college sports?) [25]*, *Logan K. (Organized sports for children, Preadolescents, and adolescents) [34]*, *Malina R. (SPORTS, SCHOOL) [37]*, *Smith J. (The High-Performance Management Model: From olympic and professional to university sport in the United States.) [37]*, *Thomas C. (College athletes still are not allowed to be paid by universities – Here’s Why) [55]*, *Warner I. (5 keys for a strong transition from high school sports to college athlete. stack) [57]*, *Nesterov A. (Студентський спорт в сучасних умовах: проблеми та шляхи їх вирішення) [4]*.

З економічної, соціальної та навіть політичної точки зору вплив студентів-спортсменів у Північній Америці не можна недооцінювати чи применшувати, саме тому актуальність цієї роботи буде зосереджена на запропонування шляхів розвитку професійного спорту в Україні за рахунок шкільного та студентського спорту.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дослідження виконується згідно Плану НДР НУФВСУ на 2021–2025 рр. за темою 1.4 «Теоретико-методологічні засади розвитку професійного, неолімпійського та адаптивного спорту в Україні в умовах реформування сфери фізичної культури і спорту».

Мета - підвищити рівень професійного спорту в Україні за рахунок практики шкільного та студентського спорту у Північній Америці.

Завдання дослідження.

1. Проаналізувати організаційно-правові аспекти студентського та шкільного спорту у Північній Америці.

2. Визначити умови та фактори переходу зі шкільного в університетський спорт.
3. Виявити вплив студентських програм на вірогідність потрапляння у драфт.
4. Розглянути особливості студентського спорту в Україні.
5. Розробити практичні рекомендації щодо підвищення рівня професійного спорту в Україні.

Об'єкт дослідження – практика шкільного і студентського спорту у Північній Америці.

Предметом дослідження – управлінські, організаційні та нормативно-правові чинники шкільного та студентського спорту у Північній Америці.

Методи дослідження: аналіз літературних джерел та матеріалів мережі Інтернет; метод порівняння та зіставлення; соціологічні методи (бесіда, анкетування, глибинне інтерв'ю); метод математичної статистики; абстрагування; аналіз та синтез.

Наукова новизна дослідження полягає у тому, що:

- вперше було досліджено фази переходу студентів спортсменів в Північній Америці від шкільного до професійного спорту та розроблені практичні рекомендації щодо покращення шкільного та студентського спорту в Україні на основі практик в Північній Америці;
- проаналізовано організаційно-правові аспекти шкільного та студентського спорту в Північній Америці;
- доповнені дані щодо результативності та ефективності студентських програм на професійний спорт в Північній Америці;
- узагальнено стан розвитку шкільного та студентського спорту в Україні.

Практична значущість. Практичне значення цієї роботи полягає у виявленні основ програм для студентів-спортсменів у Північній Америці та можливої інтеграції цієї системи для розвитку України. Результати дослідження можуть бути використані Міністерством молоді та спорту України, федераціями (асоціаціями) з професійних видів спорту, приватними підприємницьким

спортивним клубами, закладами шкільної освіти, спеціалізованими закладами вищої освіти, тощо.

Апробація результатів дослідження. Основні положення кваліфікаційної роботи були представлені на конференції: XVII Міжнародній інтернет-конференції «Спорт та сучасне суспільство» (Київ, 2024).

Структура та обсяг магістерської роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатку.

Робота викладена на 80 сторінках, містить 5 таблиць, 11 графіків та рисунків. Список використаних джерел включає 61 літературних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СТУДЕНТСЬКИХ СПОРТИВНИХ ПРОГРАМ

1.1 Сутність спортивних програм школярів-спортсменів.

Перш ніж перейти до обговорення теми, яка включає в себе такі аспекти, як студентські спортсмени в Північній Америці, починаючи від старшокласників і закінчуючи студентами коледжів, та їхній вплив на розвиток професійних ліг, слід визначити, що саме втілює в собі термін «студентський спортсмен», його роль та загальне значення. На сайті definitions.net зазначено, що студент-спортсмен - це «учасник організованого спортивного змагання, який спеціально спонсорується навчальним закладом, в якому він навчається в даний час».

Студенти-спортсмени – студенти денної форми навчання, які беруть участь у різних спортивних програмах, що пропонуються навчальним закладом. Їх також називають конкретними особами, які беруть участь як в академічній діяльності, так і в спортивних заходах в якості спортсменів свого коледжу чи шкіл. Однак, основна причина, чому цей термін був введений в обіг, полягає в тому, щоб показати хто саме є студентом-спортсменом, і чому це має вирішальне значення [21].

Для того, щоб вважатися студентом-спортсменом, необхідно бути зарахованим до якогось акредитованого навчального закладу або програми, які зазвичай є школами, коледжами, університетами тощо. Цей термін є важливим для розуміння в довгостроковій перспективі, оскільки він вже класифікує людей, які будуть вивчатися в рамках дослідження, оскільки особа, яка змагається в певних видах спорту, але не відвідує жодних навчальних закладів, за жодних обставин не може бути кваліфікована як студент-спортсмен, і саме тому нам довелося розбити цей термін на частини.

Даний термін можна тлумачити по різному. Наприклад, згідно з Lawinsider.com, «студент-спортсмен» - це особа, якій дозволено відвідувати навчальний заклад і навіть брати участь у навчальному процесі. Studyandplayusa.com стверджує, що «студент-спортсмен» це відоме поняття, яке зазвичай стосується

коледжів і навіть університетів. Крім того, на сайті academic-accelerator.com зазначено, що сам термін «студент-спортсмен» був введений у 1964 році Уолтером Байерсом, який був виконавчим директором Національної студентської атлетичної асоціації (NCAA), і він вважав, що цей термін означає: «В першу чергу, в Сполучених Штатах будь-який студент, який навчається в середньому навчальному закладі, в першу чергу, в коледжі або університеті, а також студент, який бере участь в організованих змаганнях з видів спорту. Термін, який використовується для опису школи». Визначення, надане містером Байерсом, вважається є не тільки надійним і достовірним джерелом щодо розуміння студентів-спортсменів, але й ідеально підсумовує їх роль. Також хто має право вважати себе частиною цієї категорії людей, саме тому це визначення буде стандартним визначенням у всій дослідницькій роботі [22].

Згідно Encyclopedia.com, головна мета шкільного спорту полягає збагаченні досвіду учнів старшої школи у загальному контексті освітньої місії навчальних закладів. Наприклад, шкільний спорт має бути освітнім та сприяти загальному навчанню всіх учнів, а не лише спортсменів. Інші загальні цілі шкільного спорту полягають у тому, щоб логічно впливати з освітньої місії, яка складається з таких аспектів, як: спортивна майстерність, громадянство, чесна гра, повага, командна робота, здоров'я та добробут усіх учнів протягом шкільних років і продовження у дорослому житті. Шкільний спорт у Північній Америці значно відрізняється від української спортивної моделі. Спорт у школі вважається привілеєм для школярів, а не частиною кар'єри або товаром. Він є інструментом для збагачення і підготовки їх до дорослого життя, а не розглядається як спортивне надбання. Крім того, це є унікальним підходом, оскільки він розглядає спорт як соціальний інструмент, який допомагає розвивати не лише спортивні цінності, а й соціальні цінності школярів, які стануть корисними в майбутньому для старшокласників [37].

Ті студенти, які продовжать свою спортивну кар'єру, також отримують користь від цих цінностей. Дотримання цих цінностей не є рекомендацією, а є обов'язком для юних спортсменів. Вони стануть прикладами для значної частини суспільства. Більшість джерел та дослідників стверджують, що данні цінності

важливі при навчанні старшокласників у всіх школах решти глобалізованого світу. Перевага полягає в тому, що у Північній Америці зосереджується на перевищенні цих цінностей у своїй системі спортивних програм від старшої школи до спортсменів коледжу. Це може здатися нерозумним або навіть непотрібним, оскільки вони не тільки вважаються дорослими на етапі вступу до коледжу, а й уже мають бути пристосовані до цих цінностей.

Спортивні програми у Північній Америці роблять ключовим аспектом довготривалого успіху та розвитку юних спортсменів саме постійна робота та повторювання даних цінностей. Професійні спортсмени та студенти-спортсмени мають постійно розвиватись та націлюватись не лише на кінцеву мету, але й дотримуватись цінностей, які вони повинні демонструвати та проповідувати на постійній основі.

Техаський університет в Арлінгтоні стверджує, що загальна місія Національної студентської атлетичної асоціації (далі – NCAA) для спортсменів коледжів полягає в тому, щоб «підтримувати міжвузівську спортивну діяльність як головну фундаментальну частину освітньої програми кампусу, а студентів-спортсменів — як головну невід’ємну частину». студентського колективу в цілому. Вони сприймають студентів-спортсменів як невід’ємну частину своєї програми, у якій NCAA залежить виключно від інтеграції програми коледжу та спортсменів у цілому. В Україні спортсмен є окремим представником у своєму виді спорту, а у Північній Америці він є основною частиною системи і має бути її представником [52].

«Програма розвитку студентів-спортсменів» була створена з метою підтримки та надання допомоги ініціативам організацій-членів NCAA з розвитку студентів-спортсменів з метою підвищення їх загальної рівня. Її розробили не тільки для того, щоб створювати професійних спортсменів і розглядати їх як активи, а використовувати їх як спосіб підвищення якості вищої освіти. Даний унікальний підхід це спроба збігти ці дві галузі може здатися просто неможливою через їх відмінну природу, але Північна Америка доводить, що вони можуть співвідноситися в ідеальній синхронності, якщо їх правильно налаштувати. Професійні спортсмени

допомагають розробляти програми навчальних закладів, який у свою чергу приносить прибуток і повертає його студентам-спортсменам для їхнього особистого зростання та розвитку як спортсменів, які будують стійкий і навіть економічно вигідний цикл.

Фундаментальна основа північноамериканської спортивної моделі полягає в тому, що вона має бути прибутковою, інакше її існування буде конфісковано. У подальшому в статті також зазначено, що процес досягнення місії «Програми розвитку студентів-спортсменів» має:

- сприяти відповідальності студентів-спортсменів за їхні академічні, кар'єрні, спортивні, особисті та громадські обов'язки;
- відповідати постійно мінливим вимогам потреб студентів-спортсменів;
- сприяти повазі до різноманітності та інклюзивності серед студентів-спортсменів;
- допомагати студентам-спортсменам виявляти та застосовувати їхні вроджені та набудті навички;
- посилити партнерство між NCAA та її установами-членами в рамках програми та спільноти з метою розвитку освітніх програм;
- створити середовища, яке сприятиме ефективному використанню студентами-спортсменами та доступу до ресурсів кампусу;
- заохотити розвитку характеру, лідерських навичок та чесності [52].

Кожен навчальний заклад, який бере участь у програмі, забезпечується навчальними матеріалами та додатковими ресурсами, які допомагають розвивати студентів-спортсменів у п'яти основних категоріях, які складаються з: наука, особистісний розвиток, спортивна атлетика, громадська робота та розвиток кар'єри. Вони є головним центром розвитку та зростання нації у Північній Америці та довгостроковою моделлю, яка сприяє успіху через принципи та співпрацю, а не індивідуальні досягнення. Система зосереджена на розвитку потенціалу спортсменів на будь-якому етапі та наданні їм необмежених можливостей без будь-яких серйозних зобов'язань у відповідь [52].

Дана модель не застосовна до всіх університетів і має відмінності залежно від коледжу чи університету Північної Америки. Хоча, завдання окремих програм коледжів/університетів можуть відрізнятися, але їх мета залишатиметься незмінною.

1989 року на Конвенції NCAA було створено Консультативний комітет студентів і спортсменів (далі – SAAC) та сформовано головним чином для перегляду та пропозиції студентів-спортсменів у діяльність NCAA та запропоноване законодавство, яке вплинуло на їх добробут. Початковий національний комітет складався зі студентів-спортсменів з усіх членських підрозділів, щоб переконатися, що їх голос враховує різноманітність освітнього та спортивного досвіду в усіх типах установ-членів NCAA. У серпні 1997 року NCAA об'єдналася за дивізіонами. Федерація спричинила розширення SAAC до трьох окремих дивізіонів I, II та III NCAA [53].

SAAC — це керівний комітет, що складається зі студентів-спортсменів, зібраних для того, щоб надати розуміння їх досвіду. Він пропонує інформацію про правила, положення та політику, які впливають на життя студентів-спортсменів у кампусах інститутів-членів NCAA [53].

Метою цієї програми є надання лідерських можливостей для студентів-спортсменів і визначення сфер відповідальності їх лідерів. Від кожної команди обираються два студенти-спортсмени, які будуть представниками команди. Крім того, члени SAAC обирають виконавчу раду, яка координує зустрічі та спілкування з їх представниками щодо важливих оновлень команди та інформації.

До місій SAAC відносяться:

- сприяти спілкуванню між адміністрацією та студентами-спортсменами;
- поширювати інформацію;
- забезпечити зворотній зв'язок і розуміння проблем;
- формувати голосу студента-спортсмена в рамках політики спортивного факультету кампусу;
- створити відчуття спільності в рамках спортивних за участю всіх спортивних команд;

- отримати відповіді студентів-спортсменів на запропоновану конференцію та законодавство NCAA;
- організувати громадські роботи;
- створити засіб для представництва студентів-спортсменів у комісіях на території кампусу (наприклад, студентського уряду);
- сприяти позитивному іміджу студента-спортсмена в кампусі [53].

Американська академія педіатрії відзначила, що необхідно чітко розмежовувати спорт та фізичне виховання, які мають власні моделі та підходи. Використання схожих підходів не допоможе, оскільки у спорті інша мета та завдання. Тому вони розробили та описали одну з систем, вирішальних для розвитку спорту в Північній Америці. Американська академія педіатрії вважає, що існує чотири основні моделі, які слід враховувати, щоб розробити ефективну спортивну програму для підлітків, включаючи такі змінні, як: характеристики добре розробленої спортивної програми; фінансові витрати, пов'язані з молодіжним спортом; роль батьків в організованому спорті та створення безпечного середовища для запобігання зловживанням у молодіжному спорті [34].

Для того, щоб заняття спортом були успішні потрібно дотримуватися певних вказівок і містити елементи, які включають:

- позитивні стосунки між тренером та молоддю;
- тренери мають заохочувати дітей долати виклики, що виникають під час тренувальних занять;
- рекреаційне та змагальне середовище;
- юні спортсмени беруть участь у кількох видах спорту замість того, щоб займатися лише одним;
- діти мають відчувати приналежність до спортивної програми;
- елемент навчання життєвим навичкам;
- спортсмени розвивають навички, які цінуються майбутньою професією:
 - волонтерство;
 - прихильність до побудови команди;
 - прийняття правил;

○ толерантне ставлення до культурного розмаїття [34].

Спортивні програми у Північній Америці зосереджується на розвитку глибоких взаємопов'язаних стосунків і зв'язків зі спортсменами та підлітками. У Сполучених Штатах Америки спорт розглядається як форма розвитку поведінки та розуміння оточення через об'єктів спорту. Спортсмени мають брати участь у декількох видах спорту. Сполучені Штати Америки та Канада як країни не мають на меті домінувати у певних видах спорту чи категоріях спорту, а приділяють увагу розвитку та досягненні результатів у спорті в цілому. Це дозволяє зосереджуватися на тому, щоб підлітки брали участь у різноманітних формах діяльності. Це також дає можливість юним спортсменам, які спеціалізуються на одній конкретній діяльності, перевершити свою основну за допомогою використання вторинних форм фізичної активності.

Американська академія педіатрії також виділила другу систему, яка має вирішальне значення для розвитку спорту, а саме фінансові витрати пов'язані із спортом: уніформа; екіпірування; взуття; реєстраційні внески на участь у лізі; плата за користування приміщеннями; приватні заняття від тренерів; табори; вступні внески на турніри та транспортні витрати [34].

Північноамериканська система також зосереджуються на ролі батьків в організованому спорті. Існують безліч змінних, пов'язаних з впливом батьків, що включає такі аспекти, як: зацікавленість дитини заняттям спортом; знання про власні фізичні здібності дитини та розвиток; підтримка у розвагах та навчані; підтримка за участь, а не за перемогу; нагадування, що сама по собі організована участь у спортивних заходах може не забезпечити достатньої фізичної активності для оптимального здоров'я; підтримка правильного харчування та сну [34].

Основна мета цих аспектів полягає не в тому, щоб штучно підвищити будь-які результати чи розвинути професійних спортсменів, а у тому, щоб охопити той аспект, що спорт є інструментом для розвитку підлітків. Використання цих навичок для просування у своєму житті з точки зору спортсмена або просто для повсякденного способу життя. Батьки повинні сприяти не тільки досягненню спортивних результатів, а й повсякденному життю юних спортсменів.

Американська академія педіатрії виділяє шість основних завдань, які слід враховувати під час «Створення безпечного середовища для запобігання зловживанням у молодіжних спортивних змаганнях» для батьків, що включає:

- перегляд процедури найму на роботу в організацію: перевірка біографічних даних, співбесіди, заяви, рекомендації;
- перевірити чи проводяться офіційні тренінги із запобігання зловживанням;
- ознайомлення з кодексами поведінки організації, політикою відряджень та вимогами до звітності;
- встановити правила спілкування між тренерами та спортсменами (соціальні мережі, текстові повідомлення, електронна пошта);
- встановити правила контакту між тренером і спортсменом під час індивідуальних тренувань;
- перевірити спортивні споруди та забезпечити приватність і безпеку спортсменів [34].

Щоб система працювала та отримувала прибуток необхідно зосередитися на кожному етапі, щоб створити конвєєр з висококваліфікованих професійних спортсменів. Едді Комо та Кейт Гаррісон вважають, що для того, щоб система коледжу відповідала академічним успіхам і виявляла максимальний потенціал спортсменів, має бути спрямована на чотири основні етапи, які включають: перед вузівський етап, початкові зобов'язання, соціальна система та зобов'язання. Вони вважають, що запропонована ними модель пропонує «культурно інклюзивний підхід», спрямована на так звану парадигму «Scholar Baller», яка впливатиме на академічні успіхи студентів-спортсменів у навчальних закладах Дивізіону 1. Їх модель припускає, що академічний успіх студента-спортсмена в першу чергу базуватиметься на наборі індивідуальних рис або характеристик з певним впливом соціальних і навіть академічних систем, у яких функціонує студент-спортсмен [19].

У моделі успіху студента-спортсмена коледжу перша фаза, яка є перед університетською, розглядає такі узгоджені фактори, як сімейне походження, індивідуальні якості, освітній досвід та підготовка. Учні старшої школи

(спортсмени) до коледжу зосереджуються на розвитку своїх особистих навичок та середнього бала (GPA). Спортсмени-моделі старшокласників спочатку зосереджені на тому, щоб потім потрапити на спортивні програми коледжу та на вищі дивізіони. Бути так званою «перспективою» або «вибором» для команди є основною турботою для студентів-спортсменів у старшій школі, щоб отримати стипендію коледжу, однак ціль спортивної моделі полягає в тому, щоб отримати якості та навички під час підготовки до університету. Спортсмени старшої школи, перш за все, повинні віддавати перевагу своїй освіті незалежно від обставин, щоб представляти свої шкільні команди. Відвідування школи становить приблизно сім годин, які не включають позакласні заняття [19].

Після занять у класах студенти також можуть брати участь у факультативних позакласних заходах, включаючи спортивні заняття, театральні заняття, зустрічі клубів тощо. Ці заходи можуть тривати три години, які складають студентських день. В середньому в сумі на день виходить приблизно 10 годин. Не враховуючи інші справи: виконання домашніх завдань; домашні справи; робота на неповний робочий день тощо. Ця модель ідеально відображає той аспект, що спортсмени-учні старшої школи не лише відчують великий тиск, щоб підтримувати їхні фізичні показники, а також повинні зосередитися на своїх академічних знаннях, не жертвуючи нічим [19].

Другий етап моделі — це початкові зобов'язання, які враховують такі аспекти, як: цільові, спортивні та інституційні. Для розвитку студентів-спортсменів потрібен баланс. Дана модель може здатися студентам суворою чи напруженою, але вона також охоплює всі основи та забезпечує безпеку у випадку ризиків, які зазвичай не враховуються [19].

Після початкових зобов'язань настає фаза соціальної системи, яка зосереджується на більшій кількості освітніх і соціальних змінних, таких як: взаємодія з викладачами та однолітками, вимоги тренерів, участь у спорті, успішність, інтелектуальний розвиток та «Парадигма вченого Баллера». Соціальна система в основному є вступним етапом, але студент-спортсмен проходить через

соціальну та академічну інтеграцію, щоб збалансувати свої спортивні та академічні зусилля [19].

Після проходження всіх цих етапів спортсмен переходить до останньої фази. Фазою зобов'язань також містить цільові, спортивні та інституційні зобов'язання. Після виконання цих етапів в рамках програми коледжу студент-спортсмен досягає академічних успіхів (див. рис. 1.1) [19].

Рис. 1.1 Модель успіху студента-спортсмена коледжу.

Науковці Закус та Смолянов зазначають, що їх модель використовується для аналізу розвитку спорту в Сполучених Штатах Америки. Вона зосереджена на макрорівнях, які охоплюють певні елементи: соціально-економічні, культурні, законодавчі та організаційна підтримка національної системи спорту всім суспільством і державою. Мезорівень складається з таких факторів: інфраструктура, персонал і послуги, які забезпечують або дозволяють спортивним програмам функціонувати. Мікрорівень включає: операції, процеси, методології для розвитку окремих спортсменів (див. рис. 1.2). В самому ядрі системи на мікрорівні дослідники розмістили змінну, відому як «Розширена підтримка кожного учасника», яка ще раз

демонструє, що північноамериканські заклади надають пріоритет індивідуальному підходу та розвитку спортсменів, починаючи від навчальних і закінчуючи спортивними зусиллями. Діяльність спортсмена має більше значення, ніж будь-яка інфраструктура чи навіть законодавче питання. Національні спортивні органи, такі як федеральні спортивні департаменти та навіть національні олімпійські комітети, а також керівні органи, як правило, більше стурбовані макро- та мезорівнями, тоді як професійні ліги, регіональні асоціації та клуби більше зосереджені на мезо- та мікрорівні розвитку спорту. Основна мета більшості цих спортивних організацій полягає в тому, щоб розвивати учасників на мікрорівні за допомогою ресурсів, розроблених на макро- і мезорівнях. Професійні ліги інвестують у спортсменів на етапі, коли спортсмен добре розвинений академічно та фізично, зосереджуючись на мікрорівні, оскільки кожна особа має вирішальне значення, тому модель студентського коледжу для спортсменів є ефективною в Північній Америка [50].

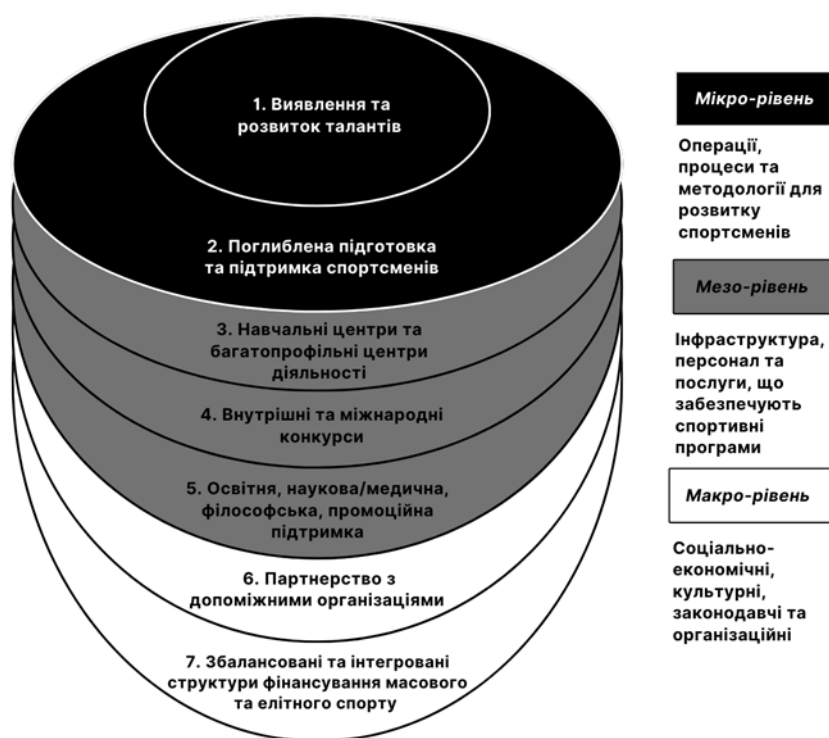

Рис. 1.2 Модель Смолянова та Закуса

1.2 Характеристика спортивних програм для студентів коледжів та університетів.

У Сполучених Штатах Америки серед найпопулярніших спортивних змагань старшої школи, як правило, є американський футбол, легка атлетика, баскетбол, бейсбол та волейбол. Організований, міжшкільний і навіть змагальний характер шкільного спорту – це те, що відрізняє його від інших фізичних вправ. Кількість та типи спортивних занять у школі, які надаються учням-спортсменам, можуть коливатися залежно від особистих ресурсів/коштів школи, географічного розташування та кількості учнів. Більшість спортивних сезонів у старшій школі тривають лише кілька місяців, що дає учням-спортсменам можливість займатися кількома видами спорту протягом навчального року. Керівники шкіл мають тенденцію використовувати спорт як спосіб покращити фізичну форму та розвиток будь-яких спортивних талантів у довгостроковій перспективі. Північноамериканські навчальні заклади характеризуються гнучкістю та різноманітністю, які не поширені в інших країнах, оскільки підтримання широкого спектру спортивних програм може бути не тільки дорогим, але й може здаватися непотрібним, враховуючи, що певні види спорту популярніші за інші. Крім того, унікальна ніша поділу видів спорту на сезони значною мірою сприяє тому, що студенти мають можливість отримати новий досвід, а не обмежуватися одним видом спорту [15].

Головна відмінність канадських та американських шкіл пов'язана з популярністю та конкурентоспроможністю певних видів спорту. Баскетбол та американський футбол є одними з найпопулярніших видів спорту в Сполучених Штатах Америки, де деякі ігри можуть залучати до десятків тисяч глядачів. Просту гру команд старшої школи відвідує понад тисячі глядачів, яка не є професійним рівнем. Спортсмени-учні старшої школи змагаються, щоб отримати значну спортивну стипендію, щоб грати на університетському рівні і, зрештою, бути призваними до професійної ліги. Незважаючи на це, спорт у старшій школі в Канаді не привертає такої ж великої кількості прихильників. Канадські університети не пропонують стипендії для спортсменів так само, як їхні північноамериканські колеги. Це призводить до того, що незначна кількість студентів-спортсменів, які

займаються спортом у канадській освітній системі, пізніше стають професійними спортсменами. Хокей із шайбою, який є одним із найпопулярніших видів спорту в Канаді та одним із п'яти головних північноамериканських командних видів спорту. Юні хокеїсти грають за юніорські хокейні клуби для того, щоб їх запросили до професійних ліг. Для будь-якого виду спорту з основних професійних ліг школи в Сполучених Штатах Америки є можливістю, яка є найвищим можливим рівнем конкурентоспроможності, тоді як канадські колеги пропонують лише в хокеї з шайбою [15].

Тренер старшої школи в Сполучених Штатах Америки часто отримує зарплату, яка може різко відрізнятись залежно від виду спорту та штату. Деякі з футбольних тренерів старшої школи, які працюють у Техасі повний робочий день можуть заробляти майже до 100 000 доларів на рік. У Канаді більшість тренерів старших шкіл є вчителями, які просто добровольці під час свого часу тренують спортивні команди. Деякі навчальні заклади наймвють тренерів із громад, щоб забезпечити життєздатність спортивної програми. Хоча, тренери в певних провінціях можуть отримувати стипендію приблизно в кілька сотень доларів на рік, оскільки вони присуджуються лише для покриття витрат на проїзд протягом сезону. Канадська система гірша за американську, яка добре компенсується [15].

Організаціями, що займаються розвитком студентського спорту є: Національна студентська атлетична асоціація (далі – NCAA), Національна асоціація міжвузівської спортивної атлетики (далі – NAIA) та Національна молодіжна спортивна асоціація (далі – NJCAA). Більшість індивідуальних видів спорту не регулюються даними організаціями. Однак вони керуються власними організаціями такі, як: Міжвузівська асоціація вітрильного спорту, Національна студентська асоціація боксу, Національна університетська асоціація хокею на роликах, Міжвузівська асоціація веслування та Американський коледж з крикету. Організація студентського спорту в Сполучених Штатах Америки має дворівневу систему, у якій перший рівень включає види спорту. Він характеризується в вибірковою участю, оскільки лише елітні програми у своїх видах спорту можуть пропонувати так звані «спортивні стипендії» міжвузівським видам спорту. Американська модель спорту

зосереджується на одному головному принципі, який полягає в тому, що вона має бути прибутковою. Дворівнева система є ідеальною для того, щоб дозволити широкій групі студентів-спортсменів брати участь у будь-яких формах фізичної активності. Серед переваг такого підходу є: спортсмени вищої кваліфікації вступають до навчальних закладів першого рівня, що дозволяє їм розвиватися як студенту та спортсмену; немає зосереджуваності лише на розвитку прибуткових видів спорту [41].

Середньостатистичний університет спонсорує принаймні 20 видів спорту. Вони пропонують широкий спектр очних видів спорту. Крім того, найбільшою організацією в Сполучених Штатах Америки щодо студентського спорту є NCAA. Баскетбол із понад 2000 чоловіків і жінок на всіх рівнях команд є найпопулярнішим видом спорту. Друге місце займають такі види спорту, як крос-кантрі з 2000 членами в NCAA та бейсбол з приблизно понад 1900 членами [41].

Основні елементами міжуніверситетської спортивної атлетики є: гендерна рівність; надійні академічні стандарти; етична поведінка; спортивна майстерність; відсутність дискримінації; конкурентна справедливість; відповідність вимогам; різноманітність управління; аматорство; фінансова допомога; ігрові та тренувальні сезони, після сезонні змагання та конкурси, які спонсоруються не університетськими організаціями. Крім того, економія діяльності програми з спортту існує для забезпечення змінних, які можуть включати чесну гру та рівність між усіма спортивними програмами коледжу та асоціаціями [41].

Університети та коледжи зосереджуються на тому, що кожен повинен мати рівні можливості брати участь без дискримінації за походженням, навичками, расою, статтю, релігією тощо. Ці принципи можна вважати рушійною силою розвитку спортивних програм навчальних закладів.

Окрім NCAA, існують також інші колегіальні «мультиспортивні» спортивні організації, деякі з яких містять понад сотні шкіл-членів. До них, як правило, входять: Асоціація християнського спортивного атлетичного коледжу (далі – АССА) з понад 24 членами, Асоціація спортивного коледжу Каліфорнії (далі – СССАА) з більш ніж 107 членами, Національна молодіжна спортивна асоціація (далі – NJCAA)

з приблизно понад 400 членами, Національна Колегіальний атлетична асоціація коледжу (далі – NCAA) з понад 100 членами, Національна асоціація внутрішнього та рекреаційного спорту (далі – NIRSA) з понад 4500 членами, Студентська атлетична асоціація США (далі – USCAA) з понад 85 членами, Національна асоціація міжвузівської спортивної атлетики (далі – NAIA) з більш ніж 251 членом та Північно-західною атлетичною конференцією (далі – NWAC) з більш ніж 36 членами. Незважаючи на це, в кожній окремій спортивній організації коледжу також існує різниця в дивізіонах, які відомі як рівень конкурентоспроможності та престижу. Наприклад, ACCA, NCCAA та USCAA мають дивізіони 1 і 2, а NJCAA та NCAA 1/2 /3 [41].

Університет Вальпараїсо стверджують, що колегіальна модель є системою, яка сприяє освіті понад усе. Згідно з федеральним законом, студенти-спортсмени не вважаються найманими працівниками, оскільки вони відвідують коледж або університет, щоб отримати форму освіти як в аудиторії, так і поза нею, в якій спорт відіграє одну з найважливіших ролей в їх освітньому досвіді. Адміністрація Вальпараїсо стверджують: «Ми вважаємо, що спорт в коледжі є діяльністю, яка підтримує місію університету щодо підготовки студентів до керівництва та служіння як у церкві, так і в суспільстві, спільної програми, заснованої на цінностях. діяльності, а не прибуткового підприємства» [60].

Спортсмени коледжів сприяють «шкільному духу та єдності», що дозволяє їм отримувати задоволення та відчувати взаємозв'язок із навчальним закладом. Вони також забезпечують шлях для історично недостатньо представлених осіб для отримання освіти за розумною та доступною ціною, саме тому вкрай важливо, щоб це було захищено та збережено за допомогою ресурсів. Університет Вальпараїсо стверджує, що студенти, які беруть участь у спорті отримують цінні уроки. Ці студенти-спортсмени навчаються важливим та цінним практичним навички, які включають такі аспекти, як: спортивна майстерність, управління часом, вербальне спілкування з однолітками/дорослими, координація та взаємодія з різноманітними групами. Їхні спортивні заняття мають на меті збагатити та змінити їхню освіту, яку вони отримують у класі. Це ті інструменти, які дозволяють будь-кому в кампусі

розвиватися та досягати успіху, незалежно від того, яким життєвим шляхом вони вирішили піти, що важливо знати, що певних навичок можна досягти лише за певних обставин, якими в нашому випадку є спортивні програми [60].

1.3 Розвиток студентського та шкільного спорту в Україні.

З моменту здобуття Україною незалежності в 1991 році розвиток програм для студентів-спортсменів був нерозривно пов'язаний із загальними соціально-економічними та культурними змінами в країні. Уряд та академічні інституції визнали важливість фізичного виховання для здоров'я та національної ідентичності, тому ініціювали ініціативи, спрямовані на заохочення студентського спорту та фізичних вправ. Проте ця ініціатива зіткнулася з низкою перешкод, таких як недостатнє фінансування, нерозвинена інфраструктура та відсутність єдиного плану включення спорту в систему вищої освіти. [1, 2, 5, 6]

У перші роки після здобуття незалежності деякі навчальні заклади зберігали радянський акцент на обов'язкових курсах фізичного виховання. Вони часто відзначалися відсутністю творчого підходу та ресурсів. Українські інституції ініціювали реформи у сфері фізичного виховання та спорту, щоб відповідати європейським освітнім нормам. Зміни були спрямовані на всебічне зміцнення здоров'я і благополуччя студентів шляхом інтеграції змагального спорту, дозвілля та санітарної освіти.

Вступ українських університетів до міжнародних спортивних організацій, зокрема до Міжнародної федерації студентського спорту (FISU), став важливим кроком у розвитку програм для студентів-спортсменів. Це дозволило студентам-спортсменам брати участь у міжнародних змаганнях, таких як літні та зимові Універсіади, підвищуючи престиж українських спортсменів та розвиваючи культуру досконалості та мотивації в національному спортивному середовищі.

Економічна криза 1990-х та початку 2000-х років виснажила фінансування спортивних програм, що призвело до деградації спортивних споруд та зниження рівня участі в них. У відповідь на ці перешкоди деякі установи створили спеціалізовані спортивні відділи та налагодили співпрацю з місцевими та

міжнародними організаціями з метою фінансування та покращення своїх спортивних програм. Починаючи з 2010-х років, Україна визначила пріоритетом включення досліджень у спортивну науку та фізичне виховання. Університети ініціювали дослідження, щоб вивчити фізичні та психологічні переваги спорту для студентів, використовуючи ці знання для розробки покращених програм. Національна політика почала визначати пріоритети покращення спортивної інфраструктури, особливо в коледжах, для зміцнення здоров'я та національної гордості. Зростаючий акцент на пропагуванні здорового способу життя серед молоді призвів до підвищення рівня залучення до дозвілля та змагальних видів спорту на університетському рівні. Незважаючи на такі проблеми, як недостатнє фінансування та інфраструктура, розвиток програм для студентів-спортсменів в Україні відображає прагнення до розвитку та відповідності міжнародним стандартам у студентських спортивних ліг [1, 2, 5, 6].

Таблиця 1.1

Характеристика періодів розвитку студентського спорту в Україні

№	Роки	Характеристика
1	1991-2000	З часу здобуття Україною незалежності у 1991 році програми для студентів-спортсменів були пов'язані з соціально-економічними та культурними змінами, а урядові та академічні інституції сприяли розвитку фізичного виховання задля здоров'я та національної ідентичності. Значні зміни та реструктуризація програм для студентів-спортсменів з обмеженими ресурсами, акцент на масовій участі.
2	2001-2014	Економічна криза 1990-х і 2000-х років призвела до скорочення фінансування спортивних програм, що призвело до погіршення стану спортивних споруд і зменшення кількості учасників. Заклади створили спеціалізовані спортивні відділи та налагодили партнерство з організаціями. Значно зросла увага до європейських систем освіти та спорту, зокрема до програм «студент-спортсмен», що визначають перспективи розвитку.

3	2015-2021	Після конфлікту 2014 року Україна зіткнулася зі значним економічним та соціальним тиском, що вплинуло на розвиток спорту. Країна знову звернула увагу на розвиток талантів через університетські спортивні програми/ліги та інтеграцію спорту через реформи в освіту. Значно зросла підтримка з боку різних міжнародних донорів у підтримці та розширенні існуючих програм для студентів-спортсменів.
4	з 2022	Пандемія Covid-19 та геополітичні конфлікти поставили перед країною безліч дилем, однак Україна налаштована на модернізацію існуючих студентських спортивних програм за допомогою діджиталізації та інших ініціатив у співпраці з програмами/стандартами Європейського Союзу. Зосередьтеся на інтеграції програми спортивної освіти на національному рівні та розвитку програм для студентів-спортсменів.

Висновки до першого розділу

1. Термін «студент-спортсмен» - «в першу чергу, в Сполучених Штатах будь-який студент, який навчається в середньому навчальному закладі, в першу чергу, в коледжі або університеті, а також студент, який бере участь в організованих змаганнях з видів спорту. Термін, який використовується для опису школи». SAAC — це керівний комітет, що складається зі студентів-спортсменів, зібраних для того, щоб надати розуміння їх досвіду. До місії SAAC входять такі задачі як: сприяти спілкуванню між адміністрацією та студентами-спортсменами; поширювати інформацію; забезпечити зворотний зв'язок і розуміння проблем; формувати голосу студента-спортсмена в рамках політики спортивного факультету кампусу; тощо.

2. Організаціями, що займаються розвитком студентського спорту є: Національна студентська атлетична асоціація, Національна асоціація міжвузівської спортивної атлетики та Національна молодіжна спортивна асоціація. Спортсмени коледжів сприяють «шкільному духу та єдності», що дозволяє їм отримувати задоволення та відчувати взаємозв'язок із навчальним закладом. Вони також забезпечують шлях для історично недостатньо представлених осіб для отримання освіти за розумною та доступною ціною, саме тому вкрай важливо, щоб це було захищено та збережено за допомогою ресурсів.

3. З моменту здобуття Україною незалежності в 1991 році розвиток програм для студентів-спортсменів був нерозривно пов'язаний із загальними соціально-економічними та культурними змінами в країні. Уряд та академічні інституції визнали важливість фізичного виховання для здоров'я та національної ідентичності, тому ініціювали ініціативи, спрямовані на заохочення студентського спорту та фізичних вправ. Економічна криза 1990-х та початку 2000-х років виснажила фінансування спортивних програм, що призвело до деградації спортивних споруд та зниження рівня участі в них. Зростаючий акцент на пропагуванні здорового способу життя серед молоді призвів до підвищення рівня залучення до дозвілля та змагальних видів спорту на університетському рівні.

РОЗДІЛ 2

МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1 Методи та організація дослідження.

Під час дослідження цієї магістерської роботи будуть використані наукові та освітні оцінки для збору нової інформації, узагальнення даних, їх категоризації та визначення шляхів покращення існуючих наборів даних. Це, головним чином, полягатиме у визначенні різних стратегій та засобів отримання нових знань, а також інтерпретації/валідації поточних результатів.

Для того, щоб гарантувати наукову точність і достовірність результатів дослідження, в рамках дослідження будуть використані наступні дослідницькі методи, такі як:

- аналіз наукової літератури та інтернет-ресурсів/матеріалів;
- синтез та узагальнення;
- порівняння та зіставлення;
- систематизації;
- соціологічні методи (бесіда, анкетування, глибоке інтерв'ю, опитування).

2.1.1 Аналіз науково-методичної літератури і матеріалів мережі інтернет.

Використовуючи цей метод дослідження, ми проаналізували особливості програм для студентів-спортсменів у Північній Америці, включаючи передумови, їх характеристики, переваги та недоліки та переведення студентів зі школи до коледжів. Узагальнили основні аспекти північноамериканських програм для студентів-спортсменів. Визначили їх ефективність, завдання, мету, цілі та їх бачення для своїх студентів-спортсменів, починаючи від старшокласників і закінчуючи спортсменами коледжів. У дослідженні також розглядаються правові аспекти та дані про те, як студенти-спортсмени ефективно поєднують свою освітню та спортивну кар'єру.

2.1.2 Метод порівняння та зіставлення.

Метод порівняльний визначається як процес який встановлює подібності або відмінності між предметами, об'єктами та різними явищами, а також знаходження кореляції між явищами. Застосування даного методу, дозволило виявити подібні в північноамериканських та українських програмах для студентів-спортсменів, а також будь-які суттєві відмінності в окремих явищах та процесах. Даний метод дозволив зробити обґрунтовані висновки, які можуть вказувати на унікальність програм для студентів-спортсменів або на будь-яку іншу базову інформацію.

2.1.3 Метод систематизації.

Метод систематизації це процес, що збирає та об'єднує різні сфери знань про предмет чи явище в єдину цілісну систему. Даний метод дозволив розглянути розвиток студентів-спортсменів на північноамериканському континенті і те, як вони переходять від шкільних спортивних програм до програм коледжів. Крім того, ця система дозволить нам зрозуміти узгодженість спортивного розвитку студентів у середній школі/коледжі і те, як програми впливають на загальну успішність студентів в академічній та спортивній діяльності.

2.1.4 Соціологічні методи.

Бесіда - це емпіричний метод отримання будь-яких наборів даних, заснований на обговоренні проблеми, що розглядається. В рамках цього дослідження були проведені двосторонні бесіди з метою виявлення особливостей організаційних відмінностей щодо діяльності студентів-спортсменів у Північній Америці, таких як управлінські, регуляторні, фінансові та інші аспекти, порівняно з Україною. Розмовний метод дозволить нам, як дослідникам, швидко отримати не лише якісні дані, але й мати поверхневе чи глибинне розуміння теми та її нюансів.

Метод опитування або анкетування буде зосереджений на виявленні основних відмінностей між північноамериканськими та українськими студентами-спортсменами і дасть уявлення про перспективи студентів за кордоном. Опитування не лише збере якісні та кількісні дані, але й забезпечує розуміння менталітету та інформацію про те, чому північноамериканська модель студента-спортсмена є ефективною та результативною у порівнянні з іншими країнами, які намагаються

повторити або скопіювати її. Структура опитування була визначена на основі завдань/цілей студентів. Анкета містить запитання, які склалися з відкритих і закритих запитань, щоб отримати різноманітні відповіді та погляди на цю тему. Завдяки такому підходу всі респонденти, які в основному є іноземцями з Північної Америки, надали нам дані щодо програми, які вони освоюють.

Поглиблене інтерв'ю - це метод збору соціальних даних на основі вербальної і психологічної взаємодії між інтерв'юером та респондентом з метою отримання інформації, що цікавить дослідника. Застосування цієї форми інтерв'ю має на меті визначити будь-які невідомі змінні, що стосуються теми, та отримати більш глибоке розуміння перспективи теми. Глибине інтерв'ю дозволяє отримати інформацію від експертів щодо певних тем та їхні думки. На основі цих даних ми зробили висновки та було узагальнено питання щодо нашої тематики.

2.2 Організація дослідження

Дослідження проводилося в чотири етапи, які охоплювали 2023-2024 роки.

На першому етапі дослідження, жовтень-грудень 2023 року, було проведено пошук літературних джерел, статей, журналів та наукових публікацій у всесвітній мережі Інтернет з метою пошуку інформації щодо теми дослідження: характеристика університетських програм, схожості, відмінності, переваги, недоліки та особливості розвитку студентів-спортсменів старших класів та студентів коледжів у Північній Америці. Ця методологія забезпечила одну з основних теоретичних основ для розуміння теми та того, як вона може вплинути на розвиток програм для студентів-спортсменів в Україні.

На другому етапі з січня по травень 2024 року було проведено аналіз факторів, які впливають на розвиток студентів-спортсменів у Північній Америці, отримані дані щодо переваг студентських програм у порівнянні з іншими країнами. Було проведено опитування серед студентів північноамериканських університетів, щоб зрозуміти, чи існує зв'язок між академічною підготовкою студентів-спортсменів та їхніми спортивними досягненнями.

На третьому етапі з червня по вересень 2024 року було проведено аналіз компонентів та розбиття систем для того, щоб зрозуміти, як розвиток студентів-

спортсменів у Сполучених Штатах може бути застосований для українських студентів-спортсменів. Було проведено глибинні експертні інтерв'ю з експертами, які допомогли зрозуміти, як функціонує північноамериканська модель, які її сильні та слабкі сторони, можливості та будь-які інші основні проблеми, які слід враховувати, працюючи або намагаючись впровадити цю систему як основу для розвитку інших країн. Крім того, за допомогою глибинних експертних інтерв'ю ми можемо проаналізувати, чому саме ця система функціонує і залишається відносно схожою протягом багатьох років у порівнянні з програмами для студентів-спортсменів в інших країнах.

На завершальному четвертому етапі з жовтня-грудня 2024 року, де були надані практичні рекомендації та аналіз програм для студентів-спортсменів у Північній Америці та їх застосування в українських старших школах/університетах.

РОЗДІЛ 3

СУЧАСНИЙ СТАН ШКІЛЬНОГО ТА СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

3.1 Фази переходу від шкільного до студентського спорту в Північній Америці.

Україна та США мають кардинально різні спортивні моделі, в яких одні вважають, що спорт має бути прибутковим і не більше того, тоді як інші роблять акцент на патріотичному вихованні та представленні нації через перемогу. Системи підготовки юних спортсменів істотно відрізняються. Для того, щоб стати професійним спортсменом потрібно пройти певні етапи підготовки під час навчання у закладах освіти. В Україні перехід з одного в інший ніяк не пов'язаний з академічною успішністю у навчальних закладах, тоді як у Північній Америці для того, щоб продовжити заняття спортом і стати професіоналом потрібно показувати результат як на спортивній арені, так і за навчальний столом [12].

Північноамериканські програми для школярів-спортсменів відрізняються від інших своїми унікальними перехідними періодами. Спортсмени-старшокласники повинні пройти чотири етапи: закінчення школи, вступ до коледжу або університету, відповідність вимогам та отримання спортивної стипендії.

Етап закінчення школи передбачає отримання ступеня або еквівалентної освіти, яка демонструє успішне завершення навчання з необхідною кількістю кредитів з різних предметів.

Другий етап - це вступ до університету або коледжу, який орієнтований на спортсменів. Вони подають заяву до навчального закладу, в якому хочуть продовжити навчання і спортивні змагання. Кожен заклад вищої освіти має власну процедуру вступу, свій регламент та стандарти, які можуть відрізнятися залежно від таких факторів, як академічна успішність, результати оціночних тестів, рекомендаційні листи, особисті заяви та інші.

Третій етап - це кваліфікаційні вимоги, які зобов'язують спортсменів відповідати конкретним правилам, встановленим головним керівним органом –

Національною асоціацією студентського спорту (NCAA) у США або Канадським міжвузівським атлетичним союзом (CIAU) у Канаді. Ці стандарти гарантують дотримання балансу між спортивною діяльністю та академічною успішністю, водночас не порушуючи правила аматорського спорту. Стандартні вимоги включають підтримку мінімального середнього балу (GPA), закінчення певної кількості курсів у школі та демонстрацію академічного прогресу на шляху до вступу у вищий навчальний заклад.

Четвертий етап - характеризується отриманням спортивної стипендії. Фінансову допомогу надається спортсменам старших класів. Більшість університетів і коледжів за їх допомогою залучають та утримують перспективних атлетів, гарантуючи навчальному закладу, що спортсмени-старшокласники будуть виконувати їхні спортивні програми.

П'ятий етап - це процес рекрутингу, який, як правило, передбачає оцінку тренерами потенційних вступників і висловлення зацікавленості в залученні їх до своєї команди в рамках певної спортивної спеціалізації. Тренери можуть відвідувати шкільні ігри, турніри чи інші показові виступи, щоб побачити здібності школярів і безпосередньо поспілкуватися з ними.

Заключним етапом є фаза інформаційного центру NCAA, де спортсмени повинні зареєструватися та надати докази, такі як результати тестів SAT, підтвердження статусу аматора та шкільні результати навчальної успішності. Для потенційних спортсменів-старшокласників дуже важливо ознайомитися з конкретними вимогами до вступу в обрані ними коледжі чи університети, а також з процедурами та обмеженнями, встановленими відповідними регулюючими органами [43].

Кількість етапів для переходу старшокласника до студентського спорту не є надмірною, а запрограмована на результат. Дана система переходу від шкільного до студентського спорту забезпечує рівні шанси для реалізації індивідуальних можливостей, де молоді спортсмени-підлітки не обирають між спортивною кар'єрою та академічною успішністю, а цілеспрямовано їх поєднують.

Школи-члени NCAA прийняли правила для створення справедливого середовища найму, яке сприяє благополуччю учнів і спортсменів. Ці правила називаються рекрутингом та визначають: хто може брати участь у процесі відбору, терміни та умови відбору. Правила найму спрямовані на те, щоб максимально контролювати втручання в життя студентів-спортсменів.

NCAA визначає вербування як «будь-яке прохання майбутніх студентів-спортсменів або їхніх батьків співробітником навчального закладу або представником інтересів навчального закладу з легкої атлетики з метою забезпечення зарахування потенційного студента-спортсмена та остаточної участі в міжуніверситетській спортивній програмі закладу».

Контакт відбувається кожного разу, коли тренер коледжу каже щось більше, ніж привіт під час особистого спілкування зі студентом-спортсменом, який навчається в коледжі, або їхніми батьками за межами кампусу коледжу.

Існують чотири періоди рекрутингу: контактний, оцінювальний, тихий та «мертвий» (див. рис. 3.1).

Примітка: певні види рекрутингової діяльності, такі як дзвінки, візити до школи, особисті контакти та інші форми листування, можуть мати обмеження, пов'язані з підрозділами та видами спорту, до певних класів у старшій школі.

Під час контактного періоду тренери коледжу можуть:

- телефонувати, писати, надсилати смс або електронні листи школяру і його родині;

- спостерігати за шкільними змаганнями;

- відвідувати старшу школу;

- мати особистий контакт з школярами та їх родинами.

Під час оціночного періоду тренери коледжу можуть:

- телефонувати, писати, надсилати текстові повідомлення або електронні листи школяру і його родині;

- спостерігати за шкільними змаганнями;

- відвідувати старшу школу;

- вступати в особистий контакт тільки в кампусі коледжу.

У період затишшя тренери коледжу можуть виконувати такі дії як:

- телефонувати, писати, надсилати текстові повідомлення або електронні листи;

- вступати в особистий контакт тільки в кампусі коледжу.

Під час тихого періоду тренери коледжу не мають права;

- спостерігати за шкільними змаганнями;

- відвідувати вашу старшу школу.

Під час «мертвого» періоду тренери коледжу мають право:

- телефонувати, писати, надсилати текстові повідомлення або електронні листи;

Під час «мертвого» періоду тренери коледжу не мають права:

- спостерігати за шкільними змаганнями;

- відвідувати старшу школу;

- вступати в особистий контакт.

Дивізіон, вид спорту та клас визначають рекрутингові заходи*					
	Період контакту	Період оцінювання	Період затишшя	Мертвий період	Припинення набору
«Тренери коледжу можуть телефонувати, писати, надсилати смс або електронні листи вам і вашій родині»	Так	Так	Так	Так	Ні
Тренери коледжу можуть спостерігати за вашими змаганнями	Так	Так	Ні	Ні	Ні
Тренери коледжів можуть відвідати вашу школу	Так	Ні	Ні	Ні	Ні
Тренери коледжу можуть мати особистий контакт з вами та вашою родиною	Так	«Так, але тільки на території коледжу»	«Так, але тільки на території коледжу»	Ні	Ні

Рис. 3.1 Характеристика періодів рекрутингу (за NCAA).

Виділять офіційні та неофіційні візити. Офіційний візит – це будь-яке відвідування коледжу чи університетського містечка вами та вашими батьками, яке оплачується коледжем. Неофіційний візит – це будь-який візит вами та вашими батьками до кампусу коледжу, оплачений вами або вашими батьками.

3.2 Ефективність та результативність програм для студентів-спортсменів у Північній Америці.

Для того, щоб запровадити будь-яку систему чи спортивну програму в Україні, ми маємо визначити переваги та недоліки та адаптувати пропозиції до умов, які характерні для нашої країни.

Існує п'ять основних переваг спортивних програм старшої школи, які включають такі змінні, як: здоров'я учнів, спільнота/командна робота, «відкриття себе», академічні переваги та вивчення цінних життєвих уроків (див. табл. 3.1).

Північна Америка не просто зосереджена на результатах або вихованні спортсменів світового класу, а радше вони прагнуть допомогти суспільству завдяки спортивним програмам [45.]

Таблиця 3.2

Переваги спортивних програм (за Ноем Вебстером)

Переваги	Характеристика
<i>Здоров'я студентів</i>	Дозволяють підліткам виконувати необхідні вправи для збереження здоров'я та «спортивної форми». Зміцнювати впевненість та лідерські навички.
<i>Спільнота/командна робота</i>	Діти, які займаються спортом, демонструють значне зростання співпраці та командної роботи, що, у свою чергу, сприяє почуттю спільності, коли товариші по команді вчилися підтримувати один одного завдяки спільній участі у спортивній діяльності.

<i>«Відкриття себе»</i>	Спортсмени старших класів часто переживають бурхливий розвиток, психологічні та фізіологічні зміни, що іноді потребують опори, на чому можна зосередитись під час спілкування з іншими. Спортивні програми дозволяють полегшити ці зміни.
<i>Академічні переваги</i>	Дослідження показали позитивну кореляцію між спортивною діяльністю та покращенням пам'яті (когнітивних функцій мозку). Учні досягають кращих успіхів у навчанні, якщо в їхні розпорядки впроваджуються заняття спортом. Студенти-спортсмени в старшій школі мали вищий середній бал (GPA) приблизно на 10% вищий показник. Посилений прилив крові до мозку, у зв'язку з спортивною діяльністю, сприяє навчальному процесу..
<i>Вивчення цінних життєвих уроків</i>	Поєднання спорту та школи потребує значної здатності до саморегуляції. Необхідно вчасно приступати до тренувань із відповідним обладнанням, допомагаючи учням навчитися дисципліни. Дотримуючись правил студенти-спортсмени краще розуміють тренера та поважають його рішення, що допомагає їм в подальшому житті.

В спортивних програмах старшої школи існують п'ять основних недоліків: травми та негативні наслідки, пов'язані зі спортом; більша зосередженість на спорті, а не на освіті; неправильна зосередженість на шкільній атмосфері, емоційний/ментальний тиск та фінансові витрати [45].

Недоліки участі у спортивних програмах

Недолік	Характеристика
<i>Більша зосередженість на спорті, а не на освіті</i>	Північноамериканську систему освіти критикують за те, що вона віддає перевагу спорту над освітою, що призводить до потенційно слабкого розвитку учнів.
<i>Неправильна зосередженість на шкільній атмосфері</i>	Північноамериканський підхід до пріоритету спорту над освітою є хибним, оскільки спорт у школах менш поширений, ніж в інших країнах. Ця невідповідність може призвести до того, що люди нехтують академічними знаннями і віддають перевагу спорту, а не навчанню.
<i>Емоційний/ментальний тиск</i>	Змагання, тиск батьків і бажання догодити всім можуть призвести до надмірного стресу, що впливає на успішність і може стати причиною серйозних травм.
<i>Фінансові витрати</i>	Північноамериканські шкільні та студентські спортивні програми стикаються зі значними фінансовими проблемами через надмірне фінансування спортивних потреб, що впливає на розвиток учнів та участь учнів-спортсменів. Економічні чинники, які часто є основним рушієм спортивних програм, також негативно впливають на ці програми.

Згідно з NCAA.org, є десять основних переваг для студентів-спортсменів, серед яких: освіта коледжу, академічні успіхи, стипендії, фонд допомоги студентам, академічні/допоміжні послуги, медичне обслуговування, елітні можливості для навчання, здоровий спосіб життя, вплив/переживання та підготовка до життя (див. додаток В).

Останні данні свідчать про успішність випускників, студентів-спортсменів Дивізіону I. Загальний показник залишається стабільно на рівні 91%, що є найвищим зареєстрованим показником.

З моменту впровадження академічних реформ Відділу I, які були започатковані більше двох десятиліть тому, включаючи зміни початкових вимог до кваліфікації та стандартів прогресу до ступеня, а також застосування Програми академічних результатів, спостерігалось загальне збільшення довгострокового рівня випускників і серед спортивних і демографічних підгруп.

З 2002 року загальний показник GSR студентів-спортсменів зріс з 74% до 91%, із помітним збільшенням різноманітності груп.

Відсоток темношкірих студентів-спортсменів, які закінчили навчання, зріс з 56% до 82%. При аналізі за видами спорту відношення студентів-спортсменів «Black Football Bowl Subdivision» зросло з 54% до 82%, а співвідношення студентів-спортсменів Black Football Bowl підвищилося з 46% до 84%. Частка студентів-спортсменів латиноамериканців/латиноамериканців зростає з 64% до 89%.

Роберт Девіс, почесний президент Центрального Мічигану та голова Комітету відділу I з наукових питань, зазначив, що: «Зростання та рекордно високий рівень успішності випускників протягом останніх двох десятиліть демонструє унікальні таланти, здібності та наполегливість спортсменів коледжу досягати успіхів у навчанні, одночасно виступаючи на висококонкурентному рівні легкої атлетики Дивізіону I» [41].

Показники студентів-спортсменів у бейсболі, які закінчили навчання, зросли з 66% до 91%, підрозділів Football Bowl з 63% до 85%, Football Championship з 62% до 80%, чоловічого баскетболу з 56% до 87%, а показники жіночого баскетболу з 80% до 93%.

Студенти-спортсмени коледжів досягають успіху в різних аспектах свого розвитку, включаючи фінансову підтримку, психологічне та фізичне благополуччя, а також конкуренцію серед інших навчальних закладів. NCAA визнає студентів-спортсменів цінним активом і людським ресурсом, інвестуючи в їхній розвиток і змагання. Ця система дозволяє студентам безкоштовно відвідувати спортивні

об'єкти, сприяючи розвитку рекреаційних видів спорту та потенційних професійних ліг. Програми легкої атлетики в коледжах пропонують такі переваги, як тайм-менеджмент, лідерство, комунікація, фізичний розвиток, а також можливості для отримання стипендій та публічного виступу. Однак існують і недоліки, такі як негативний вплив на академічну успішність, соціальний розвиток, зменшення вільного часу, інтенсивні тренування, недосипання та підвищений ризик травм. Незважаючи на ці виклики, NCAA сприяє розвитку спортсменів, надаючи їм необмежені можливості та шляхи в житті, сприяючи розвитку та зростанню на кожному етапі життя людини.

NCAA встановила основні гарантії для спортсменів коледжів, щоб забезпечити їм необхідну підтримку в навчанні.

З 1 серпня 2024 року школи Дивізіону I (а також школи Дивізіону II і III, які змагаються у спортивних змаганнях Дивізіону I) повинні відповідати таким вимогам:

- школи повинні будуть пропонувати кошти для отримання ступеня протягом 10 років після того, як спортсмен закінчить навчання в коледжі;
- школи не можуть зменшувати, скасовувати або не продовжувати спортиану допомогу.
- школи повинні надавати учням-спортсменам академічні послуги та консультування щодо кар'єри. Вони також ають забезпечувати підготовку життєвих навичок та навчання принаймні в дев'яти визначених сферах:
 - психічне здоров'я;
 - різноманітність, справедливість, інтеграція та приналежність;
 - профілактика сексуального насильства;
 - вимоги до переказу;
 - сила і кондиціонування;
 - харчування;
 - фінансова грамотність;
 - підготовка кар'єри;
 - можливості імені, зображення та схожості.

- школи повинні дотримуватися узгоджених інструкцій щодо здоров'я, безпеки та підтримки працездатності щодо кардіологічної допомоги, психічного здоров'я та протоколів безпеки при струсі мозку.

Також з 1 серпня NCAA надасть студентам-спортсменам у всіх трьох дивізіонах доступ до страхування після отримання права на покриття травм, які виникли під час гри за їхній університет і вимагають лікування після завершення навчання в коледжі.

3.3 Вплив програм для студентів-спортсменів на розвиток професійних спортивних ліг: NFL, NBA, MLB, NHL.

Програми для студентів-спортсменів в першу чергу функціонують як канал або конвеєр, що дозволяє системі розпізнавати і розвивати таланти, тим самим даючи їм можливість відточувати свої навички і змагатися на вищому рівні перед тим, як приєднатися до професійних ліг.

Студенти-спортсмени, незалежно від того, чи вони навчаються в коледжі, чи вже його закінчили, можуть отримати запрошення на скаутський комбайн. Цей захід призначений виключно для майбутніх гравців, пропонуючи їм пройти співбесіду з потенційними командами перед драфтом НФЛ. Це перехідний етап, також відомий як фаза тестування студентів-спортсменів перед вступом до ліги. Крім того, кожна американська професійна спортивна ліга включає поняття «комбайн» у свою діяльність. Прикладами можуть слугувати: збори НХЛ, які пропонують глобальну платформу для студентів-спортсменів, щоб продемонструвати свої навички; збори НБА, де гравці проходять серію медичних тестів, співбесід та тестувань спортивних показників, що завершуються тренуваннями матчами п'ять на п'ять для тренерів. З цих аспектів очевидно, що США, на відміну від інших країн, віддають перевагу конвеєрній методології розвитку спортсменів. Вона передбачає тестування та просування спортсменів через кожен ретельно розроблений етап, даючи їм шанс продовжити своє зростання. Крім того, спортсменів-старшокласників готують до цих етапів, які включають завершення освіти, що є пріоритетом для США, та реєстрацію в NCAA. Після закінчення школи студенти мають ще чотири роки, щоб

продовжити навчання і потенційно приєднатися до професійних спортивних ліг США.

НФЛ активно рекрутує різноманітних гравців, насамперед з футбольних програм Дивізіону I NCAA, який вважається найсильнішим. Вони розглядають студентський американський футбол як нижчу лігу, що передує вищій лізі, і не несе відповідальності за його організацію, підтримку, контроль та фінансування. Натомість, роль голови коледжу полягає у відборі гравців, яких вони бажають, тим самим сприяючи NCAA, яка бере на себе роль благодійника і одноосібного власника у подальшому розвитку цих гравців до того, як вони підпишуть контракт з НФЛ. Знову ж таки, вищезгадана заява підкреслює взаємовигідну угоду, яка приносить користь усім залученим сторонам. Коледж не повинен платити своїм студентам-спортсменам, оскільки вони отримують фінансову допомогу у вигляді стипендій, а НФЛ не повинна вкладати ресурси у виховання футболістів коледжів.

НБА покладається на баскетбол у коледжах для залучення талантів: більшість гравців іноді беруть участь у драфті НБА після одного року навчання в коледжі - практика, відома у спільноті як «правило одного року», вперше запропонована у 2006 році. Двома основними критеріями цього правила є те, що гравці повинні закінчити щонайменше один рік коледжу після закінчення середньої школи, і їм повинно бути 19 років або більше, коли вони беруть участь у драфті. Більше того, «Березневе божевілля» NCAA, одне з найвідоміших і домінуючих змагань з баскетболу серед студентів, позбавляє НБА необхідності організовувати будь-який турнір чи чемпіонат. Понад 15 мільйонів людей дивилися матч між командами Північної Кароліни та Дьюка. Більше того, перший і другий раунди турніру зібрали близько 300 000 глядачів, що свідчить про те, що саме цей турнір слугує платформою для гравців, які демонструють свої здібності, привертаючи увагу скаутів і команд НБА, які шукають гравців з потенціалом [40].

Однак, розвиток талантів також відіграє вирішальну роль у зростанні професійних спортивних ліг у США оскільки програми для студентів-спортсменів значно підвищують популярність і фан-базу цих ліг. Студентський спорт, як і НФЛ, НБА, НХЛ та ГБЛ, мають мільйону аудиторію глядачів. Зіон Вільямсон,

професійний баскетболіст, продемонстрував успіх конвеєрного методу підготовки учнів-спортсменів. Він здобув палких прихильників і став знаменитістю, продемонструвавши потенціал системи у вихованні потенційних зірок. NCAA продемонструвала позитивну тенденцію в студентському спорті: з 1981 по 2023 рік кількість гравців Дивізіону I зросла більш ніж у 1,5 рази. Однак підтримання цього зростання є складним завданням через обмеженість ресурсів для коледжів та університетів. Середній рівень зарахування до команди Дивізіону I NCAA становить 1-3%, тоді як рівень зарахування студентів коледжів у професійні баскетбольні та американські футбольні ліги - менше 1%. У цих лігах існують суперечки, дехто стверджує, що студенти-спортсмени не отримують компенсації за свої доходи, що викликає серйозні дебати щодо розвитку студентів-спортсменів у коледжах [40].

Навіть маючи статистичні дані, ми можемо емпірично довести, що конвеєрний метод підготовки студентів-спортсменів, так званих «профі», є систематизованим і не ґрунтується на везінні. Деякі коледжи підготували значну кількість американських і канадських спортсменів високого класу, які домінують у своїх відповідних лігах (див. таб. 3.4). Це свідчить про те, що університети мають більшу тенденцію випускати цих спортсменів у певних кількостях. Статистика доводить, що завдяки добре побудованим і підтримуваним програмам для студентів-спортсменів такі університети, як Університет Алабами, Університет Флориди і навіть Університет Луїзіани, можуть випускати талановитих спортсменів у великих кількостях. Ці університети продемонстрували неабиякий успіх у підготовці різноманітних спортсменів для професійних ліг США, таких як НФЛ, НБА і ГБЛ. Система чітко продемонструвала свою здатність позитивно впливати на спортивний ландшафт і професійні ліги, дозволяючи спортсменам не тільки легко переходити, але й відкриваючи для них можливості, які в інших країнах могли б створити проблеми [33].

Коледжі, які випускають найбільш професійних спортсменів

Назва університету	НФЛ	НБА	ГБЛ	НХЛ	Кількість гравців професійних
Університет Північної Кароліни	21	14	12	0	47
Техаський університет	30	11	6	0	47
Університет Південної Каліфорнії	37	8	3	0	48
Університет штату Флорида	39	5	5	0	49
Університет Нотр-Дам	37	1	6	8	52
Мічиганський університет	29	10	1	15	55
Університет Маямі	46	3	7	0	56
Університет штату Огайо	53	4	0	1	58
Університет штату Луїзіана	43	5	11	0	59
Університет Флориди	43	8	12	0	63
Університет Алабами	63	2	8	0	73

Висновки до третього розділу.

1. Визначили такі етапи переходу студентів-спортсменів від старшої школи до коледжу такі як, етап закінчення школи, етап вступ до університету або коледжу, який орієнтований на спортсменів. етап кваліфікаційні вимоги, етап отриманням спортивної стипендії, етап – рекрутингу та заключним етапом є фаза інформаційного центру NCAA. Дана система переходу від шкільного до студентського спорту забезпечує рівні шанси для реалізації індивідуальних можливостей, де молоді спортсмени-підлітки не обирають між спортивною кар'єрою та академічною успішністю, а цілеспрямовано їх поєднують. Існують чотири періоди рекрутингу: контактний, оцінювальний, тихий та «мертвий»

2. Існують п'ять основних переваг спортивних програм старшої школи, які включають такі змінні, як: здоров'я учнів, спільнота/командна робота, «відкриття

себе», академічні переваги та вивчення цінних життєвих уроків. В спортивних програмах старшої школи існують також п'ять основних недоліків: травми та негативні наслідки, пов'язані зі спортом; більша зосередженість на спорті, а не на освіті; неправильна зосередженість на шкільній атмосфері, емоційний/ментальний тиск та фінансові витрати. Десять основних переваг для програм студентів-спортсменів коледжу, серед яких: освіта коледжу, академічні успіхи, стипендії, фонд допомоги студентам, академічні/допоміжні послуги, медичне обслуговування, елітні можливості для навчання, здоровий спосіб життя, вплив/переживання та підготовка до життя. Зазначали недоліки програм студентів-спортсменів в коледжі, такі як негативний вплив на академічну успішність, соціальний розвиток, зменшення вільного часу, інтенсивні тренування, недосипання та підвищений ризик травм.

3. Програми для студентів-спортсменів в першу чергу функціонують як канал або конвеєр, що дозволяє системі розпізнавати і розвивати таланти, тим самим даючи їм можливість відточувати свої навички і змагатися на вищому рівні перед тим, як приєднатися до професійних ліг.

РОЗДІЛ 4

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ СПОРТИВНИХ ПРОГРАМ В УКРАЇНІ

4.1 Сучасний стан та проблеми студентських спортивних програм в Україні.

У сучасному суспільстві кожна система має певні позитивні риси та суттєві недоліки, які перешкоджають її загальній продуктивності або ефективності, що може вплинути на кожного, хто є частиною цієї структури. В Україні також існують програми підтримки студентів-спортсменів, як у США, але мають свої нюанси, які держава намагається врахувати, щоб забезпечити майбутнє і виховати високоякісні таланти. Пан Нестеров стверджує, що Україна отримала одним з найскладніших викликів для системи вищої освіти та спорту через геополітичний конфлікт в країні та введення воєнного стану. Він вважає, що проблеми зі студентськими спортивними програмами спортивними рухами пов'язані з безліччю змінних, таких як обмежений доступ до спортивних майданчиків і обладнання. Через велику кількість тренувальних баз та спортивних споруд, які були зруйновані внаслідок ракетних ударів, студентам стало важче брати участь у тренуваннях. Програми для студентів-спортсменів зазнали радикальних змін, які негативно вплинули на їхній розвиток і створили перешкоди для того, щоб розвивалися студенти-спортсмени. Ця проблема також більш поширена в таких регіонах на півдні та сході України, які постійно перебувають під обстрілами та ракетними ударами, де більшість об'єктів та інфраструктури знищені, що змушує більшість переїжджати в інші регіони, якщо вони мають фінансову можливість. Інші змушені працювати в складних умовах що є ще однією сучасною проблемою та викликом для програми для студентів-спортсменів [4].

Інша проблема полягає в тому, що більшість програм для студентів-спортсменів, які існують в українському законодавстві. Більшість коледжів/університетів в Україні мають обмежений бюджет і ресурси, що в результаті призводить до відсутності фінансування будь-яких спортивних програм у навчальних закладах, роблячи їх майже неіснуючими в українському студентському

спорті. Адміністрація коледжів/університетів в Україні вважають, що освітні програми важливіші ніж спортивні, що призводить до нехтування ними. Спонсорська підтримка також різко скоротилася, оскільки більшість бізнес-партнерів просто більше не бажають брати участь в інвестуванні програм для студентів-спортсменів з широкого кола причини.

Ці причини можуть варіюватися від таких аспектів: фінансові обмеження; відсутність інтересу та бізнес-можливостей або переваг для інвестування у сферу студентського спорту в Україні. За відсутності фінансової підтримки та ресурсів неможливо організувати змагання, тренування або будь-які інші подальші розробки чи інновації у спортивних програмах для студентів-спортсменів. Ще до війни були поширені такі проблеми, коли більшість навчальних закладів, таких як коледжі та університети, які вже були недофінансовані, висували освітні компоненти як життєво важливу частину спортивних студентських програм. Такий підхід не лише демотивує студентів до занять спортом в університеті, але й демонструє відсутність можливостей для розвитку, оскільки через брак бюджету та різноманітних ресурсів студенти-спортсмени як концепція просто зникають у спортивному ландшафті України.

Більше того, в умовах геополітичного конфлікту, з яким зіткнулася країна, всі ці питання загострилися. Студентським спортивними програмами нехтують для збереження освітньої складової. В результаті студент, який мав талант або потенціал, щоб розкрити себе в подальшій «спортивній кар'єрі», змушений покинути студентський спорт. Таким чином втрачається не тільки успішний спортсмен, але й потенційний експерт в спортивній галузі.

Ще однією проблемою є низький рівень мотивації студентів та різке навантаження, яке вони отримують, негативно впливає на загальну якість студентів-спортсменів, оскільки студенти потенційно не бачать вигоди або переваг у продовженні занять спортом через відсутність командної роботи та тренерської підтримки, що може бути ще однією вагомою причиною зосередження виключно на навчанні, щоб впоратися з навантаженням. В Україні акцент зроблений на освітньому процесі.

Коледжи та університети в Україні стикаються з проблемами в програмах для студентів-спортсменів, які можуть бути руйнівними, враховуючи, що загальна кількість спортсменів для вибору стає обмеженим, оскільки немає місця для скаутингу.

Для покращення спортивних програм в Україні необхідно: залучити додаткові ресурси, створити мотиваційні програми для студентів, покращити спортивну інфраструктуру, підтримати тренерський склад та популяризувати здоровий спосіб життя у студентів. Вирішення проблем займе багато часу, проте завдяки даному підходу ми отримаємо результати в довгостроковій перспективі.

Зосередження на залученні додаткових ресурсів та підтримці розвитку інфраструктури - це ті принципи, на яких мають бути перебудована українські програми для студентів-спортсменів, щоб створити стійке середовище для розвитку, а не дві окремі ідеології. Пан Нестеров зазначав, що: «Ми вважаємо, що фахівці сфери фізичного виховання та спорту повинні зосередитися на заходах, спрямованих на залучення додаткового фінансування, розробці мотиваційних програм для студентів, систематичному підвищенні професіоналізму тренерського складу та проведенні студентських спортивних заходів, спрямованих на популяризацію активного та здорового способу життя», - і це, безумовно, шлях, який слід брати до уваги, коли йдеться про такий величезний ландшафт з необмеженим потенціалом.

4.2 Порівняльний аналіз програм для студентів-спортсменів Північної Америки та України.

Під час проведення анкетування в США та в Канаді на тему того, як працюють програми для студентів-спортсменів в університетах, ми отримали широкий спектр відповідей від американських та канадських студентів про те, як вони сприймають і оцінюють свої спортивні програми. Американські студенти віком 17-23 років зазначили, що під час здобуття ступеня бакалавра, вони отримали позитивний вплив на їхній спосіб життя і вважали, що вони, були невід'ємною частиною їхнього життя, яка допомогла їм у їхній спортивній кар'єрі та студентському житті. Респондентами з Канади були студенти віком від 22 до 24 років, які отримували ступінь

бакалавра/магістра. Всі опитувані вважають, що спортивні програми для студентів-спортсменів позитивно вплинули на їх спосіб життя, навчання та здоров'я (див. рис. 4.1 та 4.2).

Рис. 4.1 Вплив спортивних програм «студентів-спортсменів» на академічну успішність студентів.

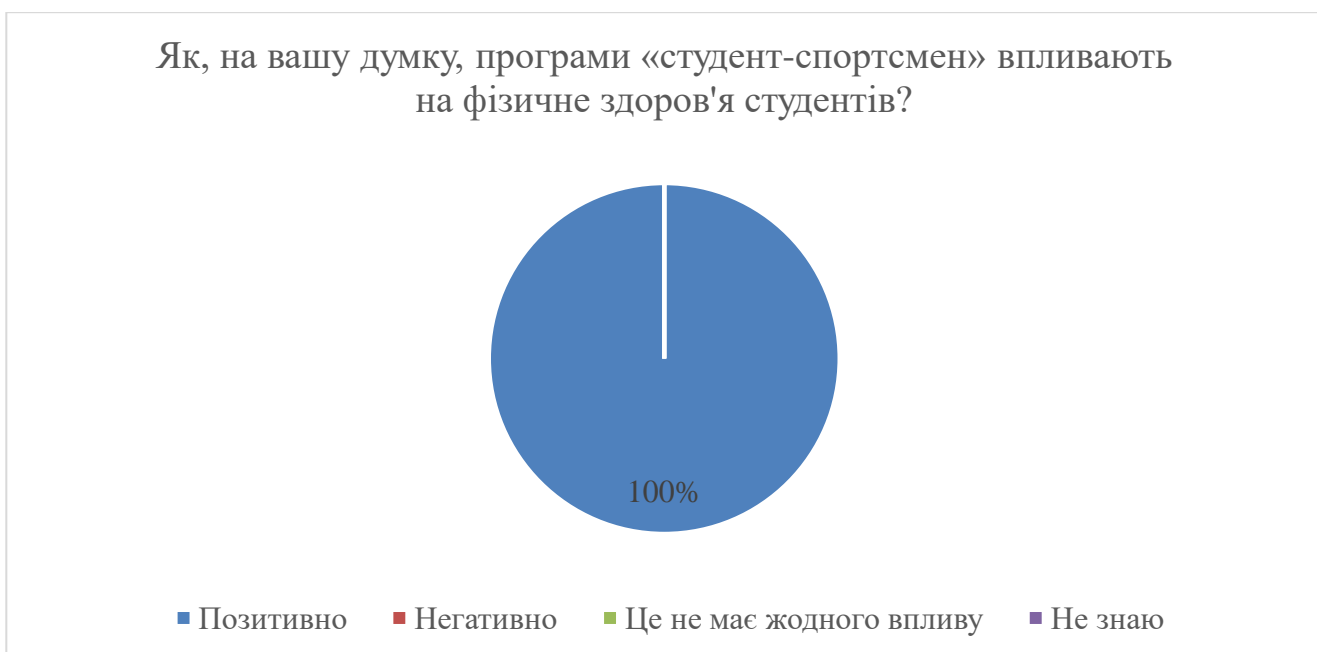

Рис. 4.2 Вплив студентських програм для студентів-спортсменів на здоров'я студентів.

Більшість респондентів вважають, що спортсмени середніх шкіл та коледжів мають значний вплив на північноамериканський спорт (див. рис. 4.3). По перше, вони мають можливість стати професійними спортсменами завдяки тому, що участь у позакласних заходах фінансують навчальні заклади. Також, можна отримати стипендію або знижку на навчання за рахунок вдалої спортивної кар'єри. По друге, спортивні програми допомагають зробити навчання та спорт єдиним цілим, що в подальшому дозволяє великій кількості людей займатися фізичною активністю.

Спортивні програми для студентів-спортсменів мають значний вплив на розвиток спорту тому, що вони: спостерігаючи за студентським спортом у соціальних мережах/новинах стають більш вмотивованими займатися спортом; дозволяють отримати безкоштовну освіту; виховують та розвивають почуття спільноти; стали формою зв'язку з місцевими громадами, знаходячи спільні інтереси, яким можна присвятити себе в якості студента-спортсмена.

Рис. 4.3 Вплив студентів-спортсменів на розвиток спорту у Північній Америці.

Респонденти вважають, що поєднувати заняття спортом і навчання складно, але переваги, які програми можуть принести в їх майбутнє особисте життя та кар'єру

є причиною участі у спортивних програмах. Більшість опитуваних зазначило, що не покинули спорт, щоб здобути освіту. Але їх частина задумувались щодо цього (див. рис. 4.4).

Рис. 4.4 Сумніви респондентів щодо поєднання навчання та спорту у навчальних закладах.

Більшість респондентів (58.33%) вважають, що програма є цілком керованою, не створюючи жодних серйозних перешкод для поєднання спортивної діяльності та освітнього процесу. Розроблена система дозволяє учасникам успішно закінчувати навчальні заклади без ризику того, що спорт становить загрозу їхньому освітньому розвитку, оскільки вони спорт інтегрований у навчальний процес. Хоча, частина канадських студентів зазначила, що навчання на спортивних програмах потребує значних зусиль та обмежень (див. рис. 4.5). Студентам-спортсменам потрібно знайти ідеальний баланс між навчальним навантаженням та спортивними тренуваннями/змаганнями. Незважаючи на складнощі опитувані зазначили, що вони розуміють переваги та можливості, які отримують у довгостроковій перспективі від участі у спортивних програмах.

Рис. 4.5 Успішність поєднання навчання та занять спортом.

Більшість опитуваних зазначили, що заохочували б інших брати участь у спортивних програмах, вважаючи, що цей досвід позитивно впливає на майбутнє життя. Американські та канадські студенти рекомендували б займатись спортом та поєднувати це із навчанням незважаючи на труднощі, з якими стикаються студенти-спортсмени (див. рис. 4.6).

Студентські програми це спосіб потрапити у професійний спорт. Більшість респонденти вказали, що це шлях до професійних ліг, але деякі вважають, що вони існують лише для цього. Це ціла екосистема, в якій люди беруть участь для того, щоб розвиватися як студенти і спортсмени. У Сполучених Штатах Америки професійні спортивні ліги є монополістами, а рівень шкільних та студентських змагань знаходиться на достатньо високому рівню. Лише декілька канадських студентів зазначили, що покинули б спорт так як вони цінують освіти, але все одно вважають ці програми важливі для розвитку студентів (див. рис. 4.7).

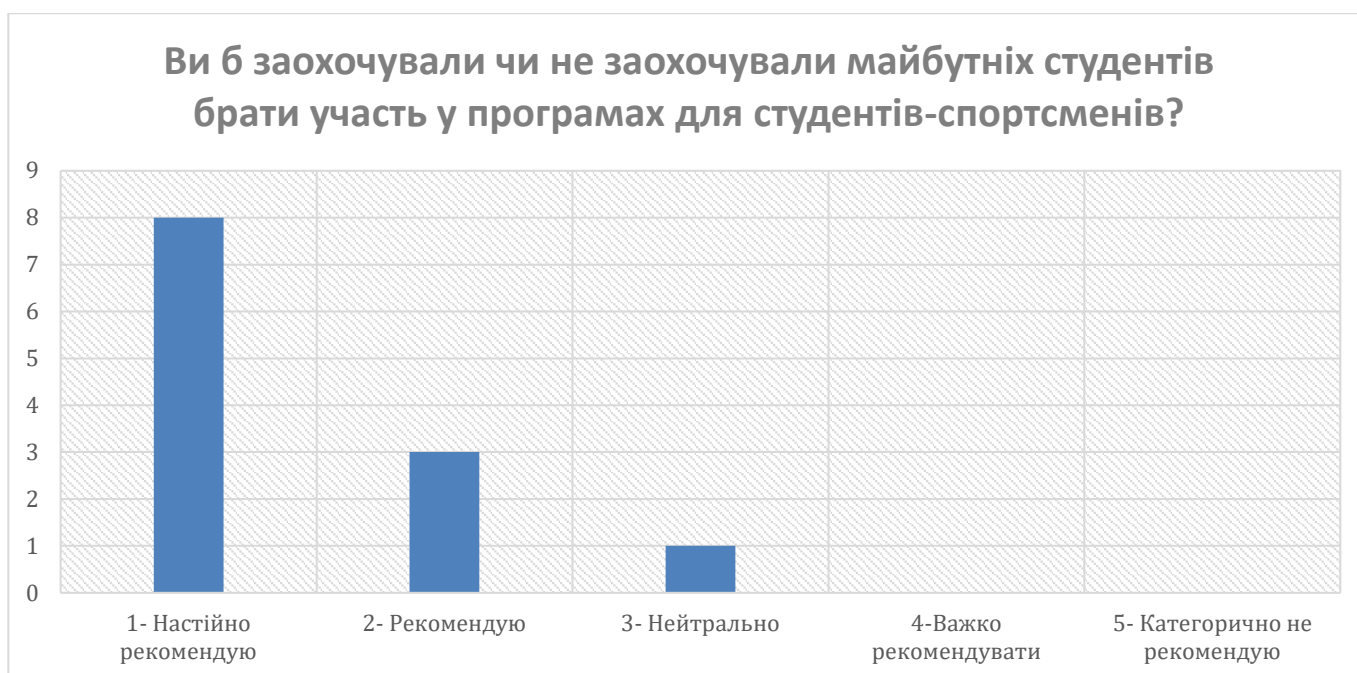

Рис. 4.6 Рекомендації респондентів щодо участі у спортивних програмах.

Рис. 4.7 Думка респондентів щодо закінчення занять спортом для продовження навчання.

67% респондентів зазначили, що спортивні програми мають достатнє фінансування для того, щоб забезпечити ресурсами та підтримкою студентів-спортсменів для досягнення успіху у своєму виді спорту. Більшість старших шкіл надають пріоритет своїй інфраструктурі. Перемога в шкільному чемпіонаті штату

вимагає значних інвестицій, саме тому цей набір даних демонструє ефективність програм для учнів-спортсменів. Середні навчальні заклади надають значне фінансування спортивні програми для учнів. Але у Канаді позашкільні спортивні програми для учнів-спортсменів є безкоштовними, а тренери змушені робити це безкоштовно, що змушує їх бути обов'язковими, тоді як у США існують спеціальні посади для тренерів, які отримують пристойну зарплату, до 100 000 доларів, за тренування таких учнів.

Рис. 4.8 Фінансування навчальних закладів у Північній Америці.

Незалежно від того, чи це Канада, чи Сполучені Штати Америки, спортивні програми для ефективні і показують результати, в яких люди готові пожертвувати більшістю аспектів свого життя, щоб слідувати шляхом студента-спортсмена, залишаючись відданими і готовими рухатися через різні життєві складності. Рекомендувати іншим та підтримувати цю систему, яка, у свою чергу, надає можливість людям розвиватися в їхніх ретроспективних видах спорту, стаючи професійними спортсменами в різних північноамериканських лігах, таких як НБА, НФЛ, НХЛ, ГБЛ та МЛС.

Експерти, які пов'язані із тренерською діяльністю у вищих навчальних закладах повідомили, що за останні 10 років відбулись певні зміни. Вони включали

такі аспекти, як: Ковід-19, соціальні мережі, рух до обізнаності про сексуальну орієнтацію, витрати на подорожі, клубна культура, як основні змінні, що змінили професійні ліги в Північній Америці. Частина зазначила, що найбільшою зміною, яка змінила північноамериканський професійний спортивний ландшафт, стала різноманітність спортивних програм, пропонованих учням старших класів, де раніше було лише чотири основні види спорту, такі як: американський футбол для хлопців, волейбол для дівчат восени, баскетбол для хлопців і дівчат взимку, і легка атлетика для хлопців і дівчат навесні. Однак сьогодні школи пропонують футбол, теніс і бадмінтон, а деякі додали лакросс. У Сполучених Штатах Америки та Канаді, як правило, зосереджуються на розширенні цих програм, в тому числі для хлопців і дівчат, де надається більше різноманітності, що призводить до додаткових можливостей і нових інтересів всередині нації, які сприяють почуттю свободи, коли справа доходить до занять спортом. Спорт став формою зв'язку зі спільнотою, і якщо ти не береш у ньому участі, то втрачаєш можливості покращити своє життя.

Фахівці з Канади та США вважають, що студенти-спортсмени наразі стикаються з такими проблемами, як: вартість занять спортом, психічне здоров'я і доступ до транспорту. З розвитком соціальних медіа-платформ з'явилося занадто багато відволікаючих чинників, які негативно впливають на залучення дітей до занять спортом. Деякі експерти зі США стверджують, що сьогодні студенти-спортсмени стали більш комерціалізованими і розглядаються як бізнес, що приносить гроші, наприклад, університети дають гроші студентам-спортсменам, за рахунок їхніх досягнень, іміджу, та навіть популярності. В Україні в більшості випадків зміни відбуваються під вказівку керівництва, тоді як у Північній Америці не потрібен поштовх для удосконалення спорту в школах та університетах/коледжах.

Українські програми в основному зосереджені на підході до спорту зі статистичної точки зору, а не на освіті та досвіді. Канадський експерт з питань студентських спортивних програм зазначив, після того, як зміг взяти участь у спільній роботі з командою Washington Mystics з WNBA, що: «Я побачив кілька речей, які вони робили, і яких я не бачив раніше. Однією з них було використання того, що вони називали вітамінами. Замість того, щоб витратити величезну кількість

часу на розвиток навичок на тренуваннях, оскільки кожен спортсмен має різні потреби, вони проводять індивідуальні та групові тренування перед тренуванням, щоб спортсмени могли попрацювати над конкретними навичками. Це робиться перед тренуванням, щоб можна було відразу перейти до більш захисних і наступальних тренувань. Також я спостерігаю за статистикою, яка використовується для оцінки навантаження на організм спортсменів. Зараз за всіма професійними спортсменами ведеться спостереження протягом усього тренування та ігор. На них є монітори, які вимірюють швидкість, силу тощо. Вони використовують ці дані, щоб визначити, скільки ігрового часу і чи не перенапружився спортсмен. Якщо спортсмен травмувався, ці дані передаються тренеру з фізичної підготовки, і він каже, що спортсмен може стрибати лише 25 разів під час тренування. Тож якщо він досягає цієї межі, йому потрібно зупинитися і додивитися решту тренування. Як ви можете собі уявити, багатьом головним тренерам це не подобається, оскільки їхні спостереження за спортсменом часто суперечать цим даним. Це цікаво спостерігати і розповідає мені про різні рівні статистики, в які ми починаємо вникати. Команди НБА мають чіпи для кожного гравця, коли вони заходять у тренувальний зал. Воно відстежує всі їхні кидки і те, що вони роблять. Він може сказати їм, що всі кидки були зроблені під таким-то кутом або з такою-то швидкістю, і звідки вони найкраще кидають». Він вважає, що, швидше за все, причина такої різниці в менталітеті та підходах до тренувань походить від радянської системи, в якій спорт був більш орієнтований на результат, тоді як Північна Америка зосереджується на досвіді, добробуті та довгостроковому зростанні спортсменів, а не на короткострокових результатах, і хоча вони використовують статистику та дані, це ще не все, оскільки знання та досвід тренерів все ще доводять, що бачення цифр та розуміння гри дозволяє професійним командам зростати.

Канадський тренер зазначив, що: «Кожен думає, що може стати професіоналом, але часто не розуміє, скільки праці потрібно для цього докласти. Вони бачать, що роблять їхні рольові моделі, і намагаються робити те саме, але це не допомагає їхній грі. Часто погане ставлення, яке демонструють рольові моделі, призводить до поганої поведінки в наших змагальних видах спорту. Проте, вплив є

хорошим. Ми бачимо більше спорту і святкуємо його, а також значно покращився доступ жінок до спорту, що допомогло створити кращі можливості для жінок». Шкільний тренер зі США повідомив: «Я думаю, що якщо спортивна програма в старшій школі зроблена правильно і тренує спортсмена в належній формі і розвиває його здібності, то студент-спортсмен може потім перейти на наступний рівень у своєму коледжі. Якщо коледж продовжує тренування на тому ж рівні, то спортсмен має всі шанси досягти більш професійного рівня конкурентоспроможності. Якщо ж ні те, ні інше не відповідає високому рівню очікувань студента-спортсмена, то йому не варто очікувати переходу на професійний рівень».

Система гарантує, що кожен студент-спортсмен має право брати участь у цих етапах і проявити себе на спортивній арені. Один з експертів підсумував: «Як уже згадувалося, американське суспільство любить спорт і дає багатьом молодим спортсменам надію досягти успіху на професійному рівні. Але лише невелика частина цих спортсменів досягає успіху. Програми в Північній Америці повинні завжди підкреслювати важливість освіти в першу чергу і спорту в другу». Причина полягає в тому, що нація славиться спортом, вони все одно намагаються знайти рівновагу і баланс, де ви не повинні зосереджуватися виключно на одному аспекті свого життя, нехтуючи іншим, наприклад, освітою. Саме тому були засновані програми для студентів-спортсменів, щоб гарантувати, що студенти-спортсмени отримують можливість здобути освіту, одночасно маючи шанс досягти успіху у професійних північноамериканських лігах без будь-яких значних жертв, які можуть негативно вплинути на решту їхнього життя.

4.3 Аналіз ефективності запропонованих удосконалень для України.

Проаналізувавши та порівнявши статистичні дані, які ми отримали зі Сполучених Штатів Америки та Канади, ми готові запропонувати Україні шляхи вдосконалення програм для студентів-спортсменів, щоб вони могли реалізувати свій потенціал та стати конкурентоспроможними не лише на внутрішньому, а й на міжнародному рівні. Перша пропозиція - це розробка та інтеграція програм для студентів-спортсменів, які будуть мати на меті поєднати навчання та заняття

спортом, а не орієнтація лише на чомусь одному. Україна повинна забезпечити функціонування спорту в межах навчальних закладів, а не на поза навчальних закладах, які не об'єднують спорт та освіту, а лише його розділяють. Вся концепція «учень-спортсмен» базується на конвеєрній системі, що учень має можливість керувати обома цими речами за допомогою добре відрегульованої та існуючої програми, яка надає таку можливість, розроблена система, в якій ви можете налаштувати та пристосувати програму під свої потреби. Ось чому старші школи потребують позакласних спортивних програм, де учні мають можливість тренуватися, розвиватися і в цілому брати участь у спортивних програмах замість того, щоб шукати професійні клуби і не бути обмеженими такими аспектами, як фінанси або місцезнаходження клубу. Якщо кожна школа та коледж матимуть такі програми, студентам не доведеться турбуватися про безліч зовнішніх змінних, що робить ці програми ефективними, враховуючи, що всі вони інтегровані в освітню систему в цілому і знаходяться в одному місці.

Інша річ, яку слід враховувати, полягає в тому, що це буде формою стимулу для тренерів і професіоналів у цих галузях розвиватися і підвищувати планку професійного спортивного ландшафту, надаючи більше можливостей для працевлаштування в довгостроковій перспективі, що означає зростання економіки.

Другою пропозицією, на якій Україна повинна зосередитися при ефективній інтеграції цих програм, має бути перехід від шкільної спорту до університетського. Замість того, щоб розділяти їх, має бути своєрідний конвеєр, де студенти можуть продовжувати свою академічну та спортивну кар'єру через централізовані системи, такі як NCAA, після закінчення середньої школи, враховуючи, що рівень та навички спортсменів змінюються при переході на цей етап. Система не повинна бути такою, як зараз, коли студенти після закінчення школи не мають іншої можливості продовжити свою кар'єру, якщо вони не є професійними спортсменами або через відсутність таких програм. Додавання цих етапів дасть студентам-спортсменам можливість продовжувати свою кар'єру і водночас здобувати освіту, якщо ці системи будуть добре відрегульовані, не перевантажуючи студентів-спортсменів і не примушуючи їх до раннього кар'єрного вигорання.

Третьою і останньою пропозицією щодо ефективності північноамериканських програм для студентів-спортсменів є різноманітність програм і змагань. Україні необхідно запропонувати широкий спектр спортивних програм і видів спорту, щоб залучити і підтримувати високий рівень залученості студентів-спортсменів у різних дисциплінах і програмах, оскільки різноманітність у спорті - це ключ до розкриття справжнього таланту. Більше того, інтегруючи різні національні змагання між усіма старшими школами та університетами, студенти-спортсмени не тільки матимуть ширший спектр змагань, що сприятиме подальшому розвитку спорту, але й суспільство буде більше залучено до спортивної індустрії, створюючи умови для вільного просування і зростання серед спортсменів. В США існує ціла окрема рейтингова система і ліги для старшокласників, які є чемпіонатом штату, а університети/коледжі мають загальнонаціональні змагання NCAA. Справа в тому, що інтеграції лише позашкільних програм для студентів-спортсменів буде недостатньо, оскільки змагання також мають вирішальне значення.

Отже, на основі аналізу спортивних програм у Північній Америці та з урахуванням думок експертів, нашими рекомендаціями щодо підвищення рівня професійного спорту в Україні є:

1. Інтеграція позакласних заходів у старших школах по всій країні;
2. Розробка централізованої програми для студентів-спортсменів в Україні, подібної до NCAA;
3. Впровадження конвеєрної системи для студентів-спортсменів, які переходять зі шкільних програм легкої атлетики до програм університетів;
4. Надання можливостей та широкого спектру програм для участі студентів в межах навчальних закладів, не обмежуючись конкретними видами спорту;
5. Розвиток окремої оплачуваної посади студента-спортсмена та тренера коледжу з різних видів спорту в навчальних закладах;
6. Інтеграція загальнонаціональних спортивних змагань на рівні шкіл та університетів з метою підвищення загальної якості професійного спорту в Україні;

7. Реформування освітніх програм у старшій школі та університетах з метою адаптації студентів-спортсменів шляхом розробки системи, що базується на курсах, яка дозволяє студентам обирати собі програми враховуючи власні індивідуальні особливості;

8. Розробка прозорої системи, за якої спортсмени коледжів можуть переходити з програм для студентів-спортсменів до професійних ліг в Україні.

Висновки до четвертого розділу.

1. Ключові виклики та проблеми, з якими стикаються студенти-спортсмени в Україні, серед них - брак фінансування та геополітичні конфлікти, які погіршили ситуацію зі студентськими спортивними програмами, а також брак мотивації. Для покращення спортивних програм в Україні необхідно: залучити додаткові ресурси, створити мотиваційні програми для студентів, покращити спортивну інфраструктуру, підтримати тренерський склад та популяризувати здоровий спосіб життя у студентів. Вирішення проблем займе багато часу, проте завдяки даному підходу ми отримаємо результати в довгостроковій перспективі.

2. Отримані результати від студентів-спортсменів та експертів зі Сполучених Штатів і Канади, виявили кореляції та показники чому саме студентські спортивні програми ефективні в Північній Америці. Статистичний аналіз виявив сильні та слабкі сторони системи та визначити, на чому слід зосередитися при інтеграції моделі в національну систему. За допомогою експертної оцінки ми отримали глибше розуміння думок фахівців на цю тему, виокремивши такі ключові моменти, як причини ефективності системи та їхні підходи до роботи з програмами для студентів-спортсменів, що базуються на особистому досвіді.

3. Розробили на основі північноамериканських програм для студентів-спортсменів пропозиції, на яких державі варто зосередитися при інтеграції такої системи всередині країни, щоб зробити її ефективною та дієвою.

РОЗДІЛ 5

АНАЛІЗ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Аналіз дослідження показав, що студенти-спортсмени продемонстрували багато речей, щодо яких у нас була невизначеність або недостатня ясність. Наприклад, під час звіту ми змогли, перш за все, визначити, що насправді уособлює студент-спортсмен і які критерії необхідні для того, щоб виконувати цю роль. Через роз'яснення та ідентифікацію терміну «студент-спортсмен» ми змогли визначити риси, на які необхідно звернути увагу, щоб використовувати це поняття та сприяти розвитку цього терміну саме в Україні. Після цього ми змогли визначити організацію, структуру та характеристики програм для студентів-спортсменів старших шкіл та коледжів, розглянувши, з чого вони складаються та як функціонують, включаючи організацію, яка існує в рамках таких систем, як NCAA для програм для студентів коледжів/університетів, а також огляд програм легкої атлетики для старших шкіл. У третьому розділі ми зосередилися на фазах та етапах переходу студентів-спортсменів зі школи до коледжу, розглянувши, як відбувається цей процес, і які критерії мають бути виконані для переходу. Крім того, ми також проаналізували статистику переходу студентів-спортсменів через різні етапи, а також причини ефективності системи та переваги, які отримують студенти, рухаючись через конвеєрну систему.

Пізніше ми розглянули, як програми для студентів-спортсменів впливають на різні професійні ліги, такі як НФЛ та НБА, на реальних прикладах та тематичних дослідженнях. Крім того, ми змогли визначити внутрішні та зовнішні змінні, які впливають на ці ліги через призму студентських спортивних програм, а також те, як ці дві системи отримують вигоду одна від одної, зобразивши, як саме вони дають результати для північноамериканської професійної спортивної сцени. У четвертому розділі ми проаналізували, які виклики та можливості стоять перед Україною у сфері студентських спортивних програм, розглянувши, які змінні впливають на розвиток студентських спортивних програм у країні. Крім того, ми проаналізували зібрані нами емпіричні дані, знайшовши кореляції між ефективністю цих програм за

оцінками студентів-спортсменів та експертів, включаючи їхні погляди на те, як система розвивалася протягом певного періоду часу.

Знову ж таки, ми розуміємо, що ці зміни, навіть якщо вони можуть бути широкими в контексті або складними, які можуть зайняти тривалий період часу для інтеграції, все ж таки є універсальними та необхідними кроками для забезпечення майбутнього студентських спортивних програм в Україні. Наслідування та вдосконалення системи підготовки студентів-спортсменів на базі Північної Америки дозволить Україні не тільки відродити студентський спорт, повернути його до змагальної природи, мотивуючи нове покоління спортсменів, але й забезпечить стабільне експоненціальне зростання за статистичною моделлю для генерації світових зірок за допомогою конвеєрної методології підготовки спортсменів з мінімальними ризиками та максимальними результатами. Ця система потребуватиме модифікації та адаптації, виходячи з природи та культурних відмінностей України, але, незважаючи на все це, це, безумовно, той шлях, яким повинна йти нація, щоб забезпечити майбутнє українських спортсменів, і починати потрібно зі школярів та студентів, щоб здійснити зміни, яких так довго чекали.

ВИСНОВКИ

1. Студентський та шкільний спорт у Північній Америці функціонує в рамках інтегрованої системи, якою керують такі організації, як NCAA та інші. Чітко окреслені системи та схарактеризовано як само функціонують різні студентські спортивні програми в Північній Америці. Це гарантує широке залучення та якісне освітню програму що впливає на позитивний всебічний розвиток. Такого результату було досягнуто завдяки всебічному вивченню іноземних літературних джерел на основі Північної Америки.

2. Дослідження виявило такі важливі елементи, як спортивні досягнення, успіхи в навчанні, доступність тренерської допомоги та ініціатив з розвитку студентів спортсменів як в старшій, так і в коледжах. Важливе значення мають цілеспрямовані ініціативи з набору кадрів, зокрема скаутинг та спортивні стипендії та відпрацьовані стадії або етапи які студенти атлети проходять під час своєї кар'єри. Результати отримані на основі аналізу різних іноземних джерел літератури та наукових статей.

3. Студентські програми суттєво впливають на перспективи вступу спортсменів до професійних ліг, сприяючи створенню атмосфери конкуренції та надаючи доступ до професійних тренерів і матеріально-технічної бази. Дослідження виявило чітко що за допомогою системи конвеєра підготовки студентів-спортсменів потрапляння в професійні ліги мають високу ймовірність яке не основана на удачі. Попередні дані вказують на те, що спортсмени з найкращих програм NCAA мають значно більше шансів бути обраними. До таких висновків призвело вивчення статистичних даних та аналіз програм недоліків та переваг.

4. Студентський спорт в Україні є перспективним, але стикається з такими перешкодами, як неналежна матеріально-технічна база, недостатнє фінансування та низький рівень популяризації. Вивчення законодавчої бази та аналіз поточних обставин дозволили нам виявити основні труднощі та можливі шляхи для розширення, зокрема через залучення інвестицій та співпрацю з університетами та інтеграції системи студентського спорту на основі практик Північної Америки.

5. Були надані рекомендації та масштабні кроки, такі як інтеграція позакласних заходів у старших школах по всій країні; розробка централізованої програми для студентів-спортсменів в Україні, подібної до NCAA; впровадження конвеєрної системи для студентів-спортсменів, які переходять зі шкільних програм легкої атлетики до програм університетів. Ці ідеї впливають з аналізу успішних північноамериканських практик та їх адаптації до контексту України.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Войнаровський А. Історичний аналіз розвитку студентського спорту у вищих навчальних закладах України / А. Войнаровський // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : Зб. наук. праць – 2012 – № 2(18), – С. 7- 10.
2. Волинський національний університет імені Лесі Українки. (2016). Історичний аналіз розвитку студентського спорту у вищих навчальних закладах України. Physical education, sport and health culture in modern society. [Електронний ресурс] <https://sport.vnu.edu.ua/index.php/sport/article/view/813>
3. Міністерство освіти та науки України . (2024). [Електронний ресурс] <https://mon.gov.ua/ua>
4. Нестеров , А. (2024, Квітень 26). СТУДЕНТСЬКИЙ СПОРТ ВСУЧАСНИХ УМОВАХ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХВИРІШЕННЯ. Archive MCND. [Електронний ресурс] <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/1167/1192>
5. Степанюк С.І. Студентський спортивний рух: історія, сьогодення та майбутнє / С.І. Степанюк. – Херсон: ХДУ, 2006. – 132 с.
6. Українська студентська ліга. (2024). [Електронний ресурс] <https://www.usl.org.ua/en/main-page>
7. 10 pros and cons of student-athlete life in college — SportEdge. (2024). [Електронний ресурс] <https://www.thesportedge.com/blog/pros-and-cons-of-student-athlete-life-in-college>
8. 5 key benefits of student-athletes going to an NCAA school. U.S Sports Scholarships. (2023, June 26). [Електронний ресурс] <https://www.ussportsscholarships.com/benefits-of-ncaa/>
9. Academic accelerator | accelerate your scientific research. (2024). [Електронний ресурс] <https://academic-accelerator.com/encyclopedia/jp/student-athlete>
10. Athlete Development Matrix Resources. Nordiq Canada. (2022, August 3). [Електронний ресурс] <https://nordiqcanada.ca/coaches-and-wax->

techs/coaches/coaching-resources-for-athlete-development/athlete-development-matrix-resources/

11. Balyi, I., Way, R., & Higgs, C. (2024). Long-term athlete development follows seven stages. *Human Kinetics*. [Электронный ресурс] <https://us.humankinetics.com/blogs/excerpt/long-term-athlete-development-follows-seven-stages>

12. Banner, O. (2019, March 8). Student athletes: Transitioning from high school to college. *Winsor Banner*. [Электронный ресурс] <https://winsorbanner.org/2019/03/08/student-athletes-transitioning-from-high-school-to-college/>

13. Benefits to college student-athletes. *NCAA.org*. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.ncaa.org/sports/2014/1/3/benefits-to-college-student-athletes.aspx>

14. Brown, G., Medel, B. B., & Jones, R. (2024). Division 2 NCAA 50 Years Happy Anniversary. *NCAA*. [Электронный ресурс] <https://www.ncaapublications.com/productdownloads/D22024.pdf>

15. Camiré, M. (2014). Youth Development in North American high school sport: Review and recommendations. *Quest*, 66(4), 495–511. <https://doi.org/10.1080/00336297.2014.952448>

16. Chard, Chris & Potwarka, Luke. (2017). Exploring the Relative Importance of Factors That Influence Student-Athletes' School-Choice Decisions: A Case Study of One Canadian University. *Journal of Intercollegiate Sport*. 10. 22-43. 10.1123/jis.2016-0014.

17. Cigliano, L. M. (2006). A Perceptual Study of the Impact of Athletic Programs in Selected Community Colleges in the State of Tennessee. [Электронный ресурс] <https://dc.etsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3548&context=etd>

18. College & University Recruitment Resources for Athletes. *Athletics Canada*. (2024, May 9). [Электронный ресурс] <https://athletics.ca/get-involved/become-a-member/college-and-university-resources-for-athletes/>

19. Comeaux, E., & Harrison, C. K. (2011). A conceptual model of academic success for student-athletes. *Educational Researcher*, 40(5), 235–245. <https://doi.org/10.3102/0013189x11415260>

20. Country-rankings & Olympic Medals by Country. Wisevoter. (2024). [Электронный ресурс] <https://wisevoter.com/country-rankings/olympic-medals-by-country/>
21. Definitions for student athlete. What does student athlete mean? (2024). [Электронный ресурс] <https://www.definitions.net/definition/student+athlete>
22. Educational institution definition: 3K samples. Law Insider. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.lawinsider.com/dictionary/educational-institution>
23. Estimated probability of competing in college athletics. (2024). [Электронный ресурс] https://ncaaorg.s3.amazonaws.com/research/pro_beyond/2023RES_ProbabilityBeyondHSFiguresMethod.pdf
24. Farmer, A. S. (2019). Student-athlete to professional athlete: Confronting the brutal facts. *ATHENS JOURNAL OF SPORTS*, 6(3), 121–138. <https://doi.org/10.30958/ajspo.6-3-1>
25. Ford, L. (2024). What are the benefits and drawbacks of playing college sports? GMTM. [Электронный ресурс] <https://gmtm.com/articles/what-are-the-benefits-and-drawbacks-of-playing-college-sports>
26. Foster, S. J. L., & Huml, M. R. (2017, October 1). The relationship between athletic identity and academic major chosen by student-athletes. *International journal of exercise science*. [Электронный ресурс] <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5685074/>
27. Garvey, E., & Remington, F. J. (1991). Universities, Student-Athletes, and Sports Agents: It Is Time for Change. *North Dakota Law Review*. [Электронный ресурс] <https://commons.und.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1918&context=ndlr>
28. Geiger, N. M. (2013, Summer). Intercollegiate Athletics in Canada and the United States. *College Quarterly*. [Электронный ресурс] <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1017978.pdf>
29. Gerlach, Jennifer. (2019). Transitioning From High School to College Athletics: Recommendations for School Counselors Working with Athletes. *Journal of Professional Counseling: Practice, Theory & Research*. 45. 1-15. 10.1080/15566382.2019.1569319.

30. Hannah, D., & Beyer, J. M. (2024). (PDF) the cultural significance of athletics in U.S. higher education. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/290048609_The_Cultural_Significance_of_Athletics_in_US_Higher_Education

31. Hogan, S. (2024, May 20). International student athletes in the US – A global north affair? The PIE News. [Электронный ресурс] <https://thepienews.com/international-student-athletes-in-the-us-a-global-north-affair/>

32. Kazazi, M. (2024, February 7). The next chapter: Exploring the paths of former student-athletes. The Sports Financial Literacy Academy. [Электронный ресурс] <https://moneysmartathlete.com/life-after-college-sports/the-next-chapter-exploring-the-paths-of-former-student-athletes/>

33. Kenyon, D. (2020, February 5). *Colleges that produce the most professional athletes*. [Электронный ресурс] Bleacher Report. <https://bleacherreport.com/articles/2874700-colleges-that-produce-the-most-professional-athletes>

34. Logan, K., Cuff, S., LaBella, C. R., Brooks, M. A., Canty, G., Diamond, A. B., Hennrikus, W., Moffatt, K., Nemeth, B. A., Pengel, K. B., Peterson, A. R., & Stricker, P. R. (2019). Organized sports for children, Preadolescents, and adolescents. *Pediatrics*, 143(6). <https://doi.org/10.1542/peds.2019-0997>

35. Lucas, K. (2022, July 8). What should I be asking college coaches during the recruitment process? Streamline Athletes. [Электронный ресурс] <https://blog.streamlineathletes.com/what-should-i-be-asking-college-coaches-during-the-recruitment-process/>

36. Lucas, K. (2023, February 13). Athletic Scholarships in Canada versus the United States. Streamline Athletes. [Электронный ресурс] <https://blog.streamlineathletes.com/athletic-scholarships-in-canada-versus-the-united-states/>

37. Malina, R. m., shields, sharon, & gilbert, elizabeth. (2024, November 7). SPORTS, SCHOOL. [Электронный ресурс] Encyclopedia.com.

<https://www.encyclopedia.com/education/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/sports-school>

38. National Coaching Certification Program. (2024). LONG-TERM ATHLETE DEVELOPMENT INFORMATION FOR PARENTS. Coach.ca. https://coach.ca/sites/default/files/archive/2020-02/CAC_7516A_11_LTAD_English_Brochure_FINAL.pdf

39. NCAA sports sponsorship and Participation Rates Report. NCAA. (2023, September 29). [Электронный ресурс] https://ncaaorg.s3.amazonaws.com/research/sportpart/2023RES_SportsSponsorshipParticipationRatesReport.pdf

40. NCAA.org. (2024, April 12). The magic of march: Men's and women's tournaments highlight continued growth, impact of college basketball. NCAA.org. [Электронный ресурс] <https://www.ncaa.org/news/2024/4/12/media-center-the-magic-of-march-mens-and-womens-tournaments-highlight-continued-growth-impact-of-college-basketball.aspx>

41. Official Athletics website. NCAA.org. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.ncaa.org/>

42. Perceptions of former collegiate athletes on career transition programs in the NCAA. The Sport Journal. (2024, August 23). [Электронный ресурс] <https://thesportjournal.org/article/perceptions-of-former-collegiate-athletes-on-career-transition-programs-in-the-ncaa/>

43. Play division I sports. NCAA.org. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.ncaa.org/sports/2014/10/24/play-division-i-sports.aspx>

44. Probability of competing beyond high school. NCAA.org. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.ncaa.org/sports/2013/12/17/probability-of-competing-beyond-high-school.aspx>

45. Pros and cons of school sports. Noah Webster Educational Foundation. (2023, August 21). [Электронный ресурс] <https://nwef.org/2022/01/10/pros-and-cons-of-school-sports/>

46. Rosandich, Thomas. "Collegiate sports programs: a comparative analysis." *Education*, vol. 122, no. 3, spring 2002, pp. 471+. Gale Academic OneFile, link.gale.com/apps/doc/A87691057/AONE?u=mhlin_m_hds&sid=googleScholar&xid=d6733431. Accessed 23 Nov. 2024.

47. Rutledge, M. E. (2023). Exploring how Student Athletes Balance Athletic, Academic, and Personal Needs Through Learned Needs Theory. [Электронный ресурс] <https://digitalcommons.uncfsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1245&context=jri>

48. School sports playbook: The problem. Project Play. (2024). [Электронный ресурс] <https://projectplay.org/school-sports/playbook/the-problem>

49. Sheetz, A. C. (2016). Student-Athletes vs. NCAA: Preserving Amateurism in College Sports Amidst the Fight for Player Compensation. [Электронный ресурс] <https://brooklynworks.brooklaw.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1488&context=blr>

50. Smith, J., & Smolianov, P. (2016, February 4). The High-Performance Management Model: From olympic and professional to university sport in the United States. *The Sport Journal*. <https://thesportjournal.org/article/the-high-performance-management-model-from-olympic-and-professional-to-university-sport-in-the-united-states/>

51. Streno, M. G., Poczwardowski, A., Welton-Mitchell, C., & Moody, E. (2020). International student-athlete transition into collegiate sport in the United States. [Электронный ресурс] Termedia. <https://hpr.termedia.pl/pdf-114119-74008?filename=74008.pdf>

52. Student Athlete Development Program. University of Texas Arlington Athletics. (2023, August 16). [Электронный ресурс] <https://utamavs.com/sports/2018/5/23/student-athlete-development-program.aspx#:~:text=Promote%20student%2Dathletes'%20ownership%20of,identifying%20and%20applying%20transferable%20skills.>

53. Student-athlete development. Long Beach State University Athletics. (2024). [Электронный ресурс] <https://longbeachstate.com/sports/2018/7/31/saac-life-skills-home.html>

54. The influence and importance of college sports in the US. UNIABROAD. (2024). [Электронный ресурс] <https://uniabroad.io/articles/blog/influence-importance-college-sports-us>

55. Thomas, C. (2024, May 8). College athletes still are not allowed to be paid by universities – Here’s Why. The Conversation. [Электронный ресурс] <https://theconversation.com/college-athletes-still-are-not-allowed-to-be-paid-by-universities-heres-why-220996>

56. Tikhonova, H. (2024, August 6). Significance of youth and sports in Ukraine backup for the education of the younger generation. Zenodo. [Электронный ресурс] <https://zenodo.org/record/10130>

57. Warner, I. (2021, November 14). 5 keys for a strong transition from high school sports to college athlete. stack. [Электронный ресурс] <https://www.stack.com/a/5-keys-for-successfully-transitioning-from-high-school-sports-to-college-athlete/>

58. What is a “student athlete” & could I be one? Study & Play USA. (2020, May 28). [Электронный ресурс] <https://studyandplayusa.com.au/what-is-a-student-athlete-and-could-i-be-one/>

59. What is the NCAA? BestColleges. BestColleges.com. (2024). [Электронный ресурс] <https://www.bestcolleges.com/blog/what-is-the-ncaa/>

60. What is the role of college athletics, and should student-athletes be paid? Valparaiso University. (2019, December 4). [Электронный ресурс] <https://www.valpo.edu/president/editorials/what-is-the-role-of-college-athletics-and-should-student-athletes-be-paid/>

61. Youth and sports policy. uareforms.org. (2020, December 7). [Электронный ресурс] <https://uareforms.org/en/pages/new-page-656>

ДОДАТКИ

Шановні респонденти!

Мета цього опитування - зрозуміти зв'язок між програмами для спортсменів старших класів шкіл та коледжів і розвитком професійного спорту у Північній Америці.

Дослідження дозволить зрозуміти ефективність та результативність північноамериканських програм для студентів-атлетів, а також те, як вони можуть бути впроваджені або інтегровані в Україні.

Усі зібрані відповіді не зберігатимуться і після завершення дослідження будуть автоматично видалені. Інформація не буде передана жодним третім особам. Зібрані дані будуть представлені без зазначення імен респондентів та будуть анонімними.

Дякуємо за участь у цьому дослідженні та внесок у зміни в рамках цієї теми!

Анкета експертного опитування

1. **Скільки вам повних років?** _____
2. **Яка ваша стать?**
 - Чоловіча.
 - Жіноча.
 - Інша.
 - Віддаю перевагу не відповідати.
3. **На якому рівні ви зараз навчаєтесь?**
 - Бакалаври.
 - Магістри.
 - Інше.
4. **Чи є ви зараз студентом-спортсменом?**
 - Так.
 - Ні.

5. Якщо ви брали участь у змаганнях, будь ласка, вкажіть, на якому рівні ви брали участь?

- Спорт в старшій школі.
- Спорт в коледжі.
- Обидва.
- Жодного.

6. Як, на вашу думку, програми "студент-спортсмен" впливають на академічну успішність студентів?

- Позитивно.
- Негативно.
- Не впливають.
- Не впевнений.

7. Як, на Вашу думку, програми "студент-спортсмен" впливають на фізичне здоров'я студентів?

- Позитивно.
- Негативно.
- Не впливають.
- Важко сказати.

8. Чи вважаєте ви, що спортсмени старших шкіл та коледжів мають значний вплив на Північну Америку?

- Так.
- Ні.
- Не впевнений.

9. Якщо ви відповіли "так", будь ласка, поясніть, як саме, на вашу думку, спортсмени-старшокласники та студенти впливають на спортивні програми в Північній Америці?

10. Чи відчували ви коли-небудь, що вам довелося покинути спорт, щоб здобути освіту?

- Так.
- Ні.
- Іноді думав про це.
- Ніколи не думав про це.

11. Наскільки вдається поєднувати навчання та спорт без жодних жертв? (З одного до п'яти де 1 це легко, а 5 дуже важко)

- 1 Легко (можна впоратися).
- 2 Не складно.
- 3 Середнє навантаження.
- 4 Трішки важко.
- 5 Важко (надто важко).

12. Чи відчуваєте ви, що у вас є можливість брати участь у спортивних програмах без будь-яких бар'єрів? (фінансові, соціальні, політичні тощо)

- Так, безумовно.
- Можливо, певною мірою.
- Ні, не зовсім.

13. Чи вважаєте Ви, що спортсмени старшої школи та коледжів отримують достатні ресурси та підтримку для успіху у своїх видах спорту?

- Так, безумовно.
- Можливо, певною мірою.
- Ні, зовсім ні.

14. Чи вважаєте ви, що для того, щоб досягти успіху в житті як студент-атлет, потрібно жертвувати "навчанням" або "спортом"?

- Так, безумовно.
- Можливо, певною мірою.
- Ні, зовсім ні.
- Важко сказати.

15. Бути студентом-спортсменом позитивно чи негативно впливає на Ваше соціальне життя?

- Позитивно.
- Негативно.
- Не вплинуло.

16. Як часто ви слідкуєте за успіхами та досягненнями спортсменів старших шкіл та коледжів у Північній Америці?

- Регулярно (не пропускаю жодних спортивних подій стосовно NCAA).
- Часто (майже слідкую за усіма матчами або змагання NCAA).
- Іноді (декілька матчів або змагань дивлюсь на рік).
- Час від часу (переглядаю тільки результати або просто новини).
- Рідко (іноді чую новини від інших або від університету новини).
- Ніколи (не цікавлюсь загалі).

17. Чи рекомендували би програма які навчаєтесь чи навчались для майбутніх студентів брати участь у програмах для студентів-спортсменів? (З одного до п'яти де 1 це рекомендую, а 5 категорично ні).

- 1 Настійно рекомендую.
- 2 Рекомендую.
- 3 Нейтрально.
- 4 Важко рекомендувати.
- 5 Категорично не рекомендую.

18. Якби перед вами постала ситуація, коли вам доведеться покинути студентський спорт, щоб знайти роботу і заробляти гроші, тому що ви не можете відкласти навчання, що б ви зробили?

- Покинув би спорт.
- Працювати, займатися спортом і встигати з навчанням.
- Забути про роботу.
- Нічого з перерахованого вище.
- Інше.

19. Чи розглядали ви коли-небудь програми для студентів-спортсменів як спосіб потрапити у професійний спорт? Якщо так, поясніть чому. (NBA, NFL, NHL, MLB, тощо)

20. Які у вас є пропозиції щодо покращення загального досвіду студентів-спортсменів у шкільному та студентському спорті?

21. Чи ви маєте ще, якісь додаткові коментарі або враження стосовно свого досвіду або програм для студентів-атлетів у Північній Америці?

Дякую за Ваші відповіді!

Шановні респонденти,

Мета цього опитування - зрозуміти зв'язок між програмами для спортсменів старших класів шкіл та коледжів і розвитком професійного спорту у Північній Америці. Дослідження дозволить зрозуміти ефективність та результативність північноамериканських програм для студентів-атлетів, а також те, як вони можуть бути впроваджені або інтегровані в Україні.

Усі зібрані відповіді не зберігатимуться і після завершення дослідження будуть автоматично видалені. Інформація не буде передана жодним третім особам. Зібрані дані будуть представлені без зазначення імен респондентів та будуть анонімними.

Дякуємо за участь у цьому дослідженні та внесок у зміни в рамках цієї теми!

Анкета поглибленого інтерв'ю

1. Які зміни відбулися у програмах для спортсменів старших шкіл та коледжів за останні десять років, і як ці зміни вплинули на спортивну культуру в Північній Америці?
2. Програми для студентів-спортсменів роблять значний внесок у фізичне та емоційне благополуччя учасників, водночас створюючи можливі перешкоди та небезпеки для студентів. Зазначте будь ласка на вашу думку які бар'єри та перешкоди можуть існувати для студентів спортсменів?
3. Значення програм для спортсменів старшої школи та коледжів у впливі на академічний досвід і успішність студентів-спортсменів, а також на їхню загальну освітню траєкторію, потребує вивчення. Яку саме траєкторію або перспективу ви бачите стосовно програм для студентів-атлетів в старшій школі та в коледжі?

4. Який вплив мають програми для студентів-спортсменів на розвиток таких якостей, як лідерство, робота в команді та тайм-менеджмент, і які довготривалі наслідки цього досвіду для людей поза межами їхньої спортивної кар'єри?
5. Як програми для спортсменів старшої школи та коледжів впливають на місцеві громади, навчальні заклади та спортивний бізнес у Північній Америці з економічної точки зору?
6. Який зв'язок існує між програмами для спортсменів-студентів і питаннями різноманітності, рівності та інклюзії, і які підходи виявилися успішними в розширенні доступності та можливостей для маргіналізованих груп у рамках цих програм?
7. Цікавими є основні відмінності у впливі програм для студентів-спортсменів на рівні старшій школі та коледжів, а також те, як ці відмінності впливають на досвід і результати молодих спортсменів. Які відмінності ви бачите у програмах студентів алтетів старших шкіл та коледжів? Як само вони впливають на результати які ви бачите сьогодні?
8. Який вплив мають програми для спортсменів старших шкіл та коледжів на розвиток професійних спортсменів, і як ці програми формують загальну професійну спортивну сцену в Північній Америці?
9. Які існують дослідження або дані щодо довготривалих наслідків для фізичного та психічного здоров'я осіб, які брали участь у програмах для школярів та студентів, і які наслідки ці дослідження мають для створення програм та систем підтримки?
10. Якою мірою програми для спортсменів старших шкіл і коледжів відповідають чи суперечать ширшим суспільним поглядам на спорт, освіту і прагнення до спортивної досконалості, і які модифікації можуть знадобитися для максимізації сприятливого впливу цих програм на північноамериканську молодь?

Дякую за Ваші відповіді

Переваги для студентів-спортсменів (за NCAA.org)

№	Перевага	Характеристика
1	<i>Освіта коледжу</i>	Вища освіта безпосередньо впливає на якість життя людини. Дослідження, проведене The College Board у 2013 році, показує, що середній довічний зарібок тих, хто отримує ступінь бакалавра, на 65 відсотків вищий, ніж у випускників середньої школи. Доступ до вищої освіти також є великою перевагою для студентів-спортсменів. Дослідження NCAA показує, що 15 відсотків студентів-спортсменів Дивізіону I є студентами першого покоління.
2	<i>Академічна успішність</i>	Останні дані NCAA показують, що понад 8 із 10 (82 %) студентів-спортсменів Дивізіону I отримують дипломи. Загалом студенти-спортсмени закінчують навчання з вищими темпами, ніж звичайні студенти. З 2005 року понад 11 500 студентів-спортсменів повернулися до університетського містечка та отримали дипломи в рамках рейтингу академічного прогресу NCAA.
3	<i>Стипендії</i>	<p>Понад 150 000 студентів-спортсменів щорічно отримують спортивні стипендії на суму 2,4 мільярда доларів від коледжів і університетів-членів NCAA.</p> <p>В середньому навчання випускника коледжу становить 35 200 доларів. Спортивні стипендії компенсують ці витрати для студентів-спортсменів. Крім того, USA Today визначив, що повна чоловіча баскетбольна стипендія може коштувати щонайменше 120000 доларів США на рік, враховуючи товари, послуги та майбутні прибутки.</p> <p>Спортсмени, які не отримують спортивних стипендій, мають різноманітну іншу фінансову допомогу, включаючи академічні стипендії та федеральні гранти Пелла. Заробітки студентів-спортсменів від часткової зайнятості також звільняються від лімітів фінансової допомоги. Крім того, за останнє десятиліття школи NCAA виділили понад 17 мільярдів доларів на стипендії.</p>

4	<i>Фонд допомоги студентам</i>	Студенти-спортсмени Дивізіону I мають доступ через свої кампуси та офіси конференцій до понад 75 мільйонів доларів із Фонду допомоги студентам NCAA. Ці ресурси можна використати різними способами: від допомоги студентам-спортсменам летіти додому в разі сімейної трагедії до придбання зимового пальта чи іншого необхідного одягу, який вони не можуть собі дозволити.
5	<i>Академічні та допоміжні служби</i>	Студенти-спортсмени отримують академічну підтримку, наприклад, найсучасніші технології та репетиторство, а також мають доступ до наукових консультантів, орієнтованих на спортсменів, на додаток до традиційних академічних консультантів. NCAA також щороку надає ресурси школам у рамках Фонду підвищення академічної освіти.
6	<i>Медичне обслуговування</i>	NCAA вживає відповідних заходів, щоб змінити правила безпеки, правила гри та стандарти.
7	<i>Елітні можливості навчання</i>	Студенти-спортсмени мають регулярний доступ до першокласних тренерів та обладнання. Ці ресурси зазвичай обходяться олімпійським спортсменам у тисячі доларів на рік.
8	<i>Здоровий спосіб життя</i>	Студенти-спортсмени мають доступ до «тренувальних столів» кафетерію на території кампусу. Крім того, деякі школи наймають дієтологів для роботи з кожним окремим учнем-спортсменом.
9	<i>Експозиція та досвід</i>	Студенти-спортсмени мають можливість подорожувати країною та світом для змагань, включаючи регулярні сезони, чемпіонати NCAA та закордонні тури. Деякі з них під час змагань отримують національне та міжнародне визнання.
10	<i>Підготовка до життя</i>	Діловий світ усе більше зосереджується на створенні командного середовища зі співробітниками, про що свідчить постійне обговорення командної роботи в таких виданнях, як Harvard Business Review. Змагаючись у студентських видах спорту, студенти-спортсмени навчаються таким важливим навичкам, як лідерство, планування часу та те, як ефективно працювати з іншими для досягнення спільної мети. Компанії конкретно заявили,

		що вони прагнуть найняти колишніх студентів-спортсменів, і їх більша частина зазначила, що участь у спортивних змаганнях у коледжах готує їх до життя після закінчення навчання.
--	--	--